

Sini Karrakoski
Hamdi Mohamed

Helsingin sairaanhoito-opiston oppilasyhdistyksen historiikki 1942-2013

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Kätilö AMK

Hoitotyö

Opinnäytetyö

13.05.2014

Tekijät Otsikko Sivumäärä Aika	Sini Karrakoski Hamdi Mohamed Helsingin sairaanhoito-opiston oppilasyhdistyksen historiikki 9 sivua + 48 sivua 13.05.2014
Tutkinto	Kätilö AMK
Koulutusohjelma	Hoitotyön koulutusohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Kätilö
Ohjaajat	Lehtori Marita Räsänen Lehtori, museovastaava Anna-Kaisa Pienimaa
<p>Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli kirjoittaa Helsingin sairaanhoito-opiston oppilasyhdistyksen historiikki. Opinnäytetyö on osa Hoitotyön koulutuksen museon hanketta. Opinnäytetyön materiaaleina käytettiin Hoitotyön koulutuksen museon oppilaiden huoneesta löytyviä oppilaskunnan vanhoja dokumentteja, lehtileikkeitä ja kirjoja sekä valokuvia. Opinnäytetyö toteutettiin vuosien 2013 ja 2014 aikana.</p> <p>Opinnäytetyön tavoitteena oli tutkia oppilaskunnan toimintaa vuodesta 1942 lähtien aina nykypäivään. Lisäksi tavoitteena oli selvittää oppilaskunnan vaikutusta opiskelijoiden elämään ja oman aikansa yhteiskuntaan. Etsimme myös oppilaskunnan aikaansaamia muutoksia opintojen rakenteessa ja opiskelijoiden oikeuksissa sekä miten ne näkyvät 2010-luvulla.</p> <p>Historiikin kirjoittamisen tarve lähti siitä, että Helsingin sairaanhoito-opisto, nykyiseltä nimeltään Metropolia ammattikorkeakoulu, on tiivistämässä toimipisteverkostoaan ja keskittämässä opetuksen neljään kampukseen. Terveys- ja hoitoalan oppilaitos siirtyy uusiin tiloihin vuoteen 2020 mennessä. Opiston rakennuksessa sijaitsevan Hoitotyön koulutuksen historian museon tulevaisuus on auki ja sen materiaalien tallentaminen siis ajankohtaista.</p> <p>Opinnäytetyö koostuu kahdesta osasta: historiikki- ja raporttiosiesta. Historiikki sisältää tietoa Helsingin sairaanhoito-opiston perustamisesta ja sen oppilasyhdistyksen alkuajoista, vilkkaimmista toiminnan vuosista ja siinä vaikuttaneista ihmisistä. Historiikki on koottu kronologisesti ja sisältää tietoa oppilaskunnasta vuodesta 1942 vuoteen 2013 asti, paitsi 1990-luvulta, jonka aikaisia materiaaleja ei löytynyt Hoitotyön koulutuksen museosta.</p> <p>Historiikin teossa selvisi, että Helsingin sairaanhoito-opiston oppilasyhdistyksen aktiivisimmat vuodet sijoittuivat vuosien 1942–1986 välille, jolloin oppilasyhdistys järjesti runsaasti tapahtumia opiskelijoille sekä ylläpiti suhteita useisiin opiston ulkopuolisiin tahoihin.</p>	
Avainsanat	Helsingin sairaanhoito-opisto, historiikki, oppilaskunta, ylioppilaskunta, yhteistyö, hoitotyön koulutuksen museo

Authors	Sini Karrakoski Hamdi Mohamed
Title	History of Helsinki sairaanhoito-opisto oppilasyhdistys 1942-2013
Number of Pages	9 pages + 48 pages
Date	13 May 2014
Degree	Bachelor of Health Care
Degree Programme	Nursing and Health Care
Specialisation option	Midwifery
Instructor(s)	Marita Räsänen, Project Manager Anna-Kaisa Pienimaa, Principal Lecturer and the Correspondent of the museum
<p>The purpose of this final project was to write a chronicle for Helsinki nursing school's students' union. This final project is a part of museum of nursing's project. The materials for this final project were from the museum of nursing. The final project was made during the years 2013 and 2014.</p> <p>The purpose of this final project was to study students' union acts from its establishing year 1942 to the present time. We also studied students' union's achievements and impact to student's daily life and society. We were particularly interested in the changes that students' union made or have effected that still exist in the twenty first century.</p> <p>The need to write this chronicle came because Metropolia University of Applied Sciences' Faculty of Health Care and Nursing is making changes to it's school facilities and the future of the museum of nursing is still unknown. Metropolia University of Applied Sciences is going to move to new campuses in the year 2020.</p> <p>This final project consists of two parts: the chronicle and the report. The chronicle gives information from the establishment of the nursing school and the early years of the students' union. It also includes information about students' union's most active years and some of it's members. The chronicle was collected chronologically and it includes information from the year 1940 to the year 2013, except from the 1990s because we could not find any documents from that time.</p> <p>We found that Nursing school's students' union's most active years were between the years 1942-1986. During that time, students' union organized several events and kept in contact with other organizations.</p>	
Keywords	nursing school, history, students' union, student association, cooperation, the museum of nursing

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Mikä on historiikki?	1
3	Historiikin kuvaus	2
4	Opinnäytetyön työtavat ja -menetelmät	2
5	Historiikin julkistaminen ja hyödyntäminen	5
6	Opinnäytetyön luotettavuus ja eettisyys	6
7	Johtopäätökset ja pohdinta	7
	Lähteet	9

1 Johdanto

Opinnäytetyömme on osa Metropolia ammattikorkeakoulun, Tukholmankatu 10 Hoitotyön koulutuksen museon hanketta. Hanke alkoi vuonna 2012 ja siihen kuuluu samanaikaisesti useita opinnäytetöitä, joista osa on jo valmistunut. Aloitimme opinnäytetyömme teon vuoden 2013 keväällä.

Opinnäytetyömme tarkoituksena oli tehdä historiikki Helsingin sairaanhoitajakoulun oppilaskunnasta, nykyiseltä nimeltään TXO ry. Opinnäytetyömme työelämän yhteistyötahoja ovat Hoitotyön koulutuksen museo ja Metropolia ammattikorkeakoulun lehtori ja museovastaava Anna-Kaisa Pienimaa.

Materiaaleina käytämme Hoitotyön koulutuksen museon oppilaan huoneessa olevia dokumentteja ja pöytäkirjoja, jotka kertovat järjestön varhaisvaiheista. Lähteinä ovat myös toimineet museon rehtorin huoneesta löytyneet oppilaskunnan toimintaa koskeneet kansiot ja museon käytävien seinillä olevat valokuvat sekä infotaulut. Saimme lisäksi lisämateriaalia TXO ry:n toimistosta. Opinnäytetyön tavoite on peilata varhaisen oppilaskunnan ja nykyisen TXO ry:n toiminnan eroja ja yhtäläisyyksiä sekä vaikutusta oppilaiden elämään. Pyrimme myös selvittämään oppilaskunnan yhteiskunnallista merkitystä ennen ja nykyään.

Helsingin sairaanhoito-opiston oppilaskunnasta puhuttaessa on vaikea sivuuttaa koulurakennus, jossa oppilaskunta on päätoimisesti toiminut. Tämän takia olemme omistaneet Tukholmankatu 10:n alkutaipaleelle oman kappaleen historiikin alusta. Historiikissa esiintyy myös useita Suomen sairaanhoitajakoulutukseen vaikuttaneita uranuurtajia ja merkkihenkilöitä. Viimeisessä kappaleessa esittelemme esimerkkinä nykyisen oppilaskunnan toimintasuunnitelman ja säännöt vuodelta 2013.

2 Mikä on historiikki?

Historiikki on lyhyt historiallinen katsaus, esimerkiksi järjestön tai yhdistyksen toimintaan (Suomisanakirja 2013). Historiikissa käytetään useita lähteitä, eikä sen välttämättä tarvitse olla yhtä tarkka kuin tieteelliset tutkimukset. Historiikin lähteinä voidaan käyttää yksityishenkilöiden päiväkirjoja, järjestöjen kokouspöytäkirjoja, haastatteluja ja lehtikirjoituksia. (Katajala 1990, 18.)

Historiikki kirjoitetaan yleensä järjestöjen ja yhdistysten vuosipäivän kunniaksi, historian tallentamiseksi nuoremmille sukupolville tai tutkimusta varten. Historiikin tavoitteena on siis vanhojen muistojen, tapojen ja perinteiden kokoaminen yksiin kansiin. Karvosen (1997) mielestä historiikki voidaan kirjoittaa myös tavoitteena nostaa jonkin järjestön tai yrityksen imagoa (Keränen 2010: 12 mukaan).

Historiikki voidaan ajatella tarinana, jonka hahmot ovat oikeasti eläneet ja vaikuttaneet yhteiskunnassa. Historiikista voi nousta esille tiettyjä päähenkilöitä kuten yhdistyksen perustajia ja puheenjohtajia, jotka esiintyvät yhdistysten pöytäkirjoissa useasti. Kun historiikista löytyy taustaltaan erilaisia ihmisiä, sen lukijakunta kasvaa, jolloin sen näkyvyys laajenee.

3 Historiikin kuvaus

Historiikki sisältää tietoja Helsingin sairaanhoito-opiston oppilaskunnan perustamisesta ja varhaisvaiheista sekä sen toiminnasta ja kehityksestä vuosien 1942-2013 aikana. Historiikkiin käytettävä materiaali oli rajattua ja työelämän yhteistyökumppaneiden osoittamaa, joten oli alusta asti selvää, että työ tehdään juuri niiden pohjalta. Saimme valinnanvaraa materiaalien suhteen siten, että halutessamme olisimme voineet haastatella valitsemiamme oppilaskunnan asioista perillä olevia henkilöitä, sekä hyödyntää Metropolia ammattikorkeakoulun kirjaston Epione -lehden kokoelmaa. Tulimme kuitenkin työn edetessä siihen tulokseen, että emme haastattele museon vapaaehtoisia, nykyisiä oppilaskunnan jäseniä tai käytä Epione -lehtiä, sillä museosta löytynyt materiaali oli tarpeeksi monipuolista ja kattavaa eikä aikataulumme myöskään olisi antanut myöten. Tutustuimme kuitenkin vuoden 2013 oppilaskunnan pöytäkirjoihin ja koostimme niistä lyhyen kappaleen historiikin loppuun. Näin oppilaskunnan toiminnan eroja esimerkiksi vuosien 1942 ja 2013 on helpompi verrata.

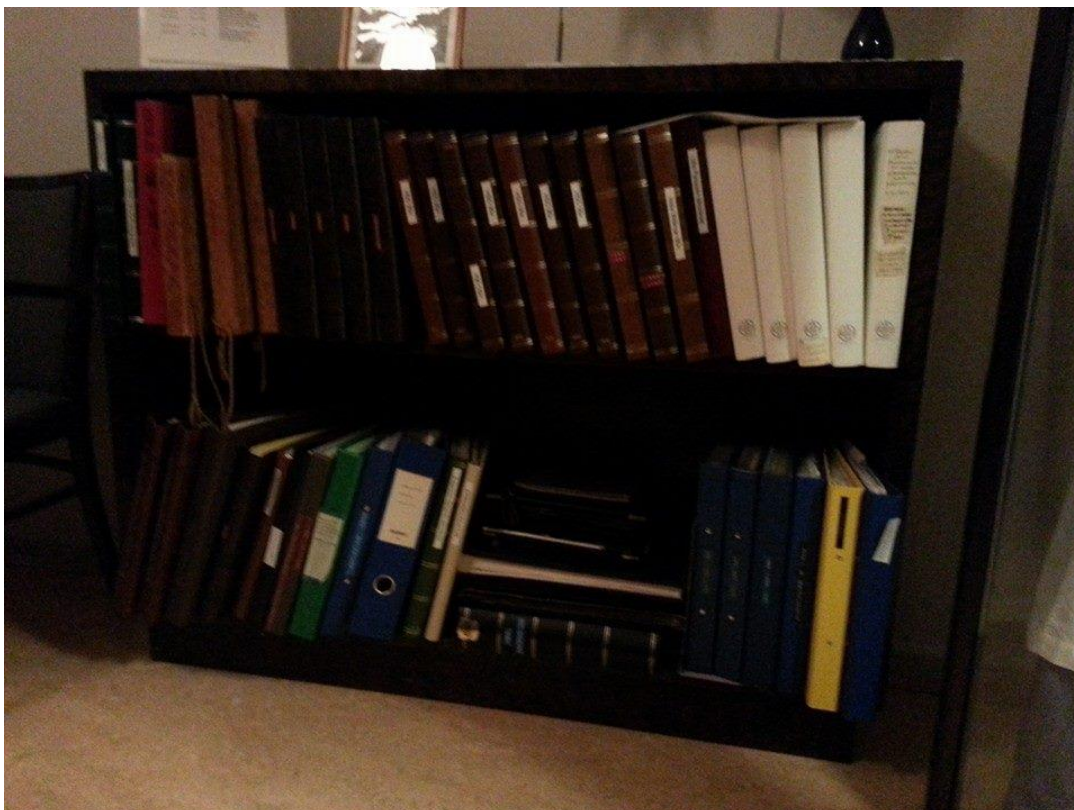
Historiikki on oma kirjallisuuden muotonsa, jonka tyyli on ennalta sovittu ja sen tekemiseen käytettävät menetelmät vakioituneet. Tästä johtuen käytimme historiikkia kirjoittaessamme lähdeoteoksista saatuja ohjeita ja annettujen materiaalien sisältöjä historiikin rakenteen luomisessa.

4 Opinnäytetyön työtavat ja -menetelmät

Aloitimme historiikin tekemisen keväällä 2013 tutustumalla oppilaiden huoneen materiaaleihin ja jaottelemalla ne aihepiireittäin, minkä jälkeen kokosimme aiheista sisällysluettelon. Sisällysluettelo muokkasimme ja tarkensimme työn edetessä. Koottuamme materiaalit yhteen, aloimme siirtää asiatekstiä otsikoiden alle ja luomaan alaotsikoita kronologisessa järjestyksessä. Lähteitä tutkiessamme esille nousivat erityisesti oppilaskunnan järjestämät tapahtumat, aikaansaamat parannukset koulutyössä ja aktiiviset jäsenet, joiden toiminta vaikutti merkittävästi oppilaskunnan kehitykseen. Tärkeässä osassa olivat myös hyväntekeväisyystapahtumat, joihin oppilaskunta on osallistunut. Työn kirjoittamisen ohella, tarkastutimme sitä säännöllisesti opinnäytetyömme ohjaajalla lehtori Marita Räsäsellä ja museovastaava Anna-Kaisa Pienimaalla sekä kävimme opinnäytetyön työpajoissa, joissa työn lopullinen muoto selkiytyi. Metropolia ammattikorkeakoulun kirjallisen työn ohjeet viitoittivat myös työmme suuntaa, samoin kuin koulun suunnalta määrätyt työn etenemisvaiheet ja seminaarit.

Kuvio 1. Hoitotyön koulutuksen museon oppilaiden huone. (Kuvaaja: Sini Karrakoski)

Kuvio 2. Materiaaleja Hoitotyön koulutuksen museon rehtorin huoneesta. (Kuvaaja: Hamdi Mohamed)

Alusta asti oli selvää, että päätavoitteenamme oli kirjoittaa historiikki, joten käytimme suurimman osan työajasta sen tekemiseen ja vasta sen ollessa lähes valmis, keskityimme raporttiosioon. Saatuamme historiikin viimeistelyä vaille valmiiksi, irrotimme sen raportista omaksi irralliseksi työkseen. Lisäsimme irrotettuun historiikkiin kuvat ja aloitimme sen viimeistelyn. Samalla aloimme työstää myös raporttiamme.

Opinnäytetyömme on ensimmäinen laatuaan Metropolia ammattikorkeakoulun hoitotyön klusterissa, joten aiempia vastaavia teoksia tuskin löytyy. Ainoa työtämme vastaava Helsingin sairaanhoito-opiston oppilasyhdistyksestä kirjoitettu historiikki on vuodelta 1986, mutta sitä ei ole enää saatavilla. Vastaavien töiden puutteen vuoksi, jouduimme itse kehittämään työtämme parhaiten palvelevat työtavat. Opinnäytetyömme luonne poikkeaa tavallisista analyttisistä opinnäytetöistä, joissa valmiita tuloksia luetteloidaan ja analysoidaan erilaisilla sovelluksilla, mikä tekee siitä erilaisen Metropolia ammattikorkeakoulun sisällä. Opinnäytetyömme kirjoitusmuoto on tavallista vapaampi ja siinä näkyy kirjoittajien kädenjälki persoonallisempana kuin muissa opinnäytetöissä. Työssä on myös vanhoja valokuvia, mikä tekee siitä eläväisemmän.

Historiikin laatimisen avuksi löytyi useita kirjallisia oppaita, joita myös hyödynsimme työssämme. HavaitSIMME hyödyllisimmiksi teoksiksi Kimmo Katajalan ”Historiikin kirjoittajan opas (1990)”, Tero Tuomiston ”Perusjärjestön historiikin laatimisopas (1981)” ja Lasse Wahlroosin ”Opas historiikirjan tekijälle (2000)”. Oppaista katsoimme esimerkiksi, miten historiikki aloitetaan, jäsennetään ja jaetaan kappaleisiin. Käytimme lisäksi verkkotiedonhakua työtä tehdessämme. Aioimme aluksi hyödyntää opinnäytetyössämme myös museon vapaaehtoisten ja koulun kirjastosta löytyviä Epione -lehtiä oppilaskunnan toiminnan ajalta, mutta ajanpuutteen vuoksi jouduimme luopumaan näistä suunnitelmista. Taavoitteenamme oli saada historiikki ja siihen liittyvä opinnäytetyö valmiiksi sovitun ajan puitteissa, eli vuoden 2013 loppuun mennessä. Kevään 2013 aikana kirjoitimme työn suunnitelman valmiiksi ja aloimme työstää historiikkia, syksyn käytimme työn kirjoittamiseen ja viimeistelyyn. Vuoden 2014 keväällä teimme vielä pieniä korjauksia historiikkiin ja kansitimme työn. Historiikki toteutettiin parityönä, ja molemmat työmme osapuolet osallistuivat kaikkiin työvaiheisiin yhtä paljon, joten erillistä työnjakoa emme kokeneet tarpeelliseksi.

Haastavaksi historiikin kirjoittamisessa koimme erilaisiin lähteisiin viittaamisen työn sisällä, sillä monista lähteistä puuttui tekijä tai julkaisija. Materiaalien runsauden vuoksi välillä oli myös haastavaa valita, mitä aiheita nostaa esille historiikissa. Tämä näkyy historiikin rakenteessa siten, että osa vuosikymmenistä jää taka-alalle, toisten ollessa enemmän esillä. Historiikin otsikot eivät ole lähteiden hajanaisuudesta johtuen kronologisessa järjestyksessä, mutta otsikoiden sisältämä teksti sen sijaan on.

5 Historiikin julkistaminen ja hyödyntäminen

Historiikin valmistuttua, aioimme kirjoittaa siitä lyhyen tiedonannon, jota tulemme tarjoamaan julkaistavaksi Suomen hoitoalan lehtiin: Sairaanhoidaja-, Kätilö- ja Terveystenhoitaja -lehteen. Ajanpuutteen vuoksi luovuimme tiedonannon kirjoittamisesta. Opinnäytetyön kansitettu versio löytyy Hoitotyön museon oppilaan huoneesta. Valmiista työstä voisi myös tiedottaa koulun entisille opiskelijoille, joista osalle oppilaskunnalla on saattanut olla suuri merkitys opiskeluiden aikana. Hoitotyön museolle ja nykyiselle TXO ry:lle annetaan omat kappaleet historiikista. Hoitotyön koulutuksen museon kotisivuille tehdään myös linkki, josta pääsee tutustumaan historiikkiin. Lisäksi työ on luettavissa Theseus-julkaisuarkistosta. Työn julkistaminen jätetään vuoden 2014 toukokuulle, Museopäivään, jolloin kaikki museo-hankkeen valmiit opinnäytetyöt julkistetaan.

Työmme tavoitteena on säilöä oppilaskunnan menneisyyden elämänmenoa ja siirtää tietoa tuleville sukupolville historiikin muodossa. Hoitotyön museon olemassaolon ollessa vaakalaudalla, uuden kampussuunnitelman myötä, on tärkeää tallentaa säästynyt materiaali, ennen kuin se menetetään lopullisesti. Valmista historiikkia voidaan hyödyntää esimerkiksi nykyisen TXO ry:n toiminnan kehittämisessä ja tulevaisuuden vuosijuhlien järjestämisessä. Mietimme myös, että oppilaskunta voisi halutessaan hankkia historiikin virasta poissiirtyville puheenjohtajille läksiäislahjaksi. Historiikin käyttötarkoituksia löytyy todennäköisesti enemmänkin sitä hyödyntävistä yksilöistä ja tahoista riippuen.

6 Opinnäytetyön luotettavuus ja eettisyys

Työssä tarvittavat sopimukset koostuivat Metropolia ammattikorkeakoulun valmiiksi hankkimasta tutkimusluvasta sekä koulun tekemästä yhteistyösopimuksesta, jonka allekirjoitimme meitä ohjaavan lehtorin läsnä ollessa.

Kaikki historiikissa esiintyvät lainaukset ovat suoraan pöytäkirjoista, eikä niiden kirjoitusasua ole muutettu. Kaikki lähteissä esiintyneet vuosiluvut, nimet ja tapahtumat on useaan otteeseen tarkistettu ja ne on kirjoitettu historiikkiin lähdeuskollisuutta toteuttaen. Historiikissa ei esiinny myöskään kirjoittajien omia olettamuksia tai mielipiteitä, vain dokumenteista saatuja faktoja.

Historiikin lähteinä käytettiin Helsingin sairaanhoito-opiston oppilaskunnan kokouspöytäkirjoja, kirjeitä, lehtileikkeitä ja kutsuja. Materiaalit on kirjoittanut useimmiten joku oppilaskunnan asioista tietoinen henkilö tai taho, joten niihin sisältyy aina kirjoittajansa kädensijälki, jolloin niiden luotettavuus on joiltakin osin kyseenalainen. Kirjoitukset oli kuitenkin kirjoitettu asialliseen muotoon ja niissä harvoin oli arvolatautumista. Luotettavimpina teksteinä pidimme niitä, joissa oli useamman henkilön allekirjoitus. Myös korkeammilta tahoilta, kuten Ammattikasvatustalutukselta, saadut kirjeet koimme erityisen luotettaviksi. Luottamusta meissä herätti Ammattikasvatustalutuksen asema yhteiskunnassa ja kokemuksemme sen puolueettomuudesta. Vaikka emme kokeneet kaikkia lähteitä luotettaviksi, jouduimme kuitenkin muiden lähteiden puutteessa hyödyntämään niitä historiikissamme. Epäluotettaviksi kokemistamme lähteistä saattoi puuttua kirjoittajan nimi, asema, julkaiseva taho tai tarkka päivämäärä.

Käyttämiemme materiaalien luotettavuus saattaa kärsiä, mikäli museo muuttaa pois nykyiseltä paikaltaan tai kyseiset dokumentit muuten tuhoutuvat tai katoavat, jolloin histo-

riikimme todenperäisyyttä ja lähteiden alkuperää on vaikea todistaa. Erityisen huolestuttavaksi materiaalien menettämisestä tekee se, että emme ehtineet, tai materiaalien sirpaleisuuden vuoksi voineet, siirtää niitä kaikkia historiikkiin talteen. Jätimme historiikista pois esimerkiksi yksittäiset onnittelukirjeet, dokumentit, joista puuttui vuosiluku ja postikortit sekä valokuvat, joihin ei ollut kirjoitettu niiden tapahtumapaikkaa eikä -aikaa.

Opinnäytetyötä tehdessämme, koimme ristiriitaa käyttää elossa olevien ihmisten nimiä historiikissa ilman heidän lupaansa, vaikka tiedostimme myös, ettei sitä aina ole mahdollista saada ja että käyttämämme materiaalit ovat museossa vierailevien käytettävissä olevia. Toisaalta toivomme myös, että historiikissa mainitut henkilöt saisivat historiikin avulla elää uudelleen mahdollisesti jo unohtamiaan hetkiä nuoruudestaan ja verestää vanhoja muistojaan.

7 Johtopäätökset ja pohdinta

Aloittaessamme historiikin kirjoittamisen vuoden 2013 keväällä, luulimme ongelmaksi muodostuvan materiaalien vähyyden. Syksyllä 2013, koottuamme historiikkia lähes vuoden, huomasimme, että todellinen ongelmamme on runsauden pula ja ajan puute. Historiikkimme paisui ajatellusta paristakymmenestä sivusta yli viisikymmentä sivuiseksi kirjoitelmaksi. Ajatuksemme liian vähäisistä materiaaleista johtui siitä, että eri asioita oli kuvattu vuosikymmenien sisällä suppeasti ja sirpaleisesti. Yhdistäessämme nämä irralliset materiaalit yhteisen isomman otsikon alle materiaalia olikin runsaasti. Historiikissa on tietoa kaikilta vuosikymmeniltä 1940-luvulta lähtien, paitsi 1990-luvulta. 1990-luvun dokumentteja ei löytynyt museosta, eli ne ovat todennäköisesti joko tuhoutuneet tai ne on siirretty muualle säilytykseen.

Historiikissa näkyy, miten yhteiskunta ja sen arvomaailma on kehittynyt vuosikymmenien aikana. 1940-1970 -luvuilla uskonnolla oli näkyvä osa opiskelijoiden elämässä: uskonnollinen kerho toimi viikoittain ja siihen kuului useita opiskelijoita. Myös juhliin ja uusien opiskelijoiden vastaanottamiseen kuului uskonnollisia lauluja ja puhetta kristinuskosta. 2010-luvulla uskonto ei enää näy yhteisöllisissä tilaisuuksissa, vaan opiskelijoiden henkilökohtaisissa valinnoissa, kuten vaatetuksessa ja koruissa. Opiskelijoiden monikulttuurisuus on tuonut Metropolia ammattikorkeakouluun myös paljon uusia uskontoja kristinuskon rinnalle.

Historiikkia tehdessämme havaitsimme sukupuolien välisen kanssa käymisen kehittyneen huomattavasti oppilaskunnan toimintavuosien aikana. 1960-luvulla teekkareiden

toteuttama vapputempaus, jossa miesopiskelijat kiipesivät Tukholmankadun paloportaita pitkin asuntolakerrokseen, aiheutti sen, että ikkunoihin asennettiin munalukot varjellemaan naisia. Naisopiskelijoiden huoneisiin viitataan myös osassa oppilaskunnan dokumenteista ”neitsytkammareina”. 2010-luvulla mies- ja naisopiskelijat opiskelevat rinnan ja osallistuvat yhdessä erilaisiin Metkan järjestämiin tapahtumiin, joissa alkoholilla on usein suuri merkitys. Sukupuoliroolit eivät enää määrittele sukupuolten kanssa käymistä yhtä voimakkaasti vaan opiskelijoihin suhtaudutaan yksilöinä.

Johtopäätöksenä voimme todeta, että Helsingin sairaanhoito-opiston ylioppilaskunta on aktiivisimpana aikanaan ollut erittäin toimelias ja yhteiskunnallisesti vaikuttava yhdistys. Ylioppilaskunta vaikutti toiminnallaan muun muassa siihen, että nykyisillä Metropolia ammattikorkeakoulun opiskelijoilla on oikeus matkustaa opiskelija-alennuksella julkisessa liikenteessä. Ylioppilaskunnan tärkeimpänä saavutuksena näkisimme kuitenkin sen, että 1980-luvun alusta lähtien käytännön harjoittelujaksot on arvioitu hyväksytty-hylätty -arviointiasteikolla aiemmin saatujen arvosanojen sijaan. Tällä muutoksella ylioppilaskunta varmisti, että tulevat sairaanhoito-opiston opiskelijat saavat tasa-arvoisen arvioinnin harjoittelukenttien erilaisista vaatimustasoista ja erikoistumisaloista riippumatta.

Lähteet

Katajala, Kimmo 1990. Historiikin kirjoittajan opas. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Tuomisto, Tero 1981. Perusjärjestön historiikin laatimisopas. Joensuu: Kansan Voima Oy

Wahlroos, Lasse 2000. Opas historiakirjan tekijälle. Saarijärvi: Saarijärven Offset

Suomisanakirja. 2013. Verkkodokumentti. <<http://www.suomisanakirja.fi/historiikki>> Luettu 9.12.2013

Helsingin sairaanhoito-opiston oppilasyhdistyksen historiikki 1942-2013

ESIPUHE

Helsingin sairaanhoito-opiston oppilasyhdistyksen historiikki on Metropolia Ammattikorkeakoulun kättilöopiskelijoiden Sini Karrakoski ja Hamdi Mohamed opinnäytetyö. Opinnäytetyön tavoitteena oli tutkia oppilaskunnan toimintaa vuodesta 1942 lähtien aina nykypäivään. Lisäksi tavoitteena oli selvittää oppilaskunnan vaikutusta opiskelijoiden elämään ja oman aikansa yhteiskuntaan. Etsimme myös oppilaskunnan aikaansaamia muutoksia opintojen rakenteessa ja opiskelijoiden oikeuksissa sekä miten ne näkyvät 2010-luvulla.

Opinnäytetyö on tehty yhteistyössä Tukholmankatu 10:ssä sijaitsevan Hoitotyön koulutuksen museon kanssa. Kaikki historiikissa käytetyt lähteet ovat peräisin museossa sijaitsevista oppilaan ja rehtorin huoneista, joihin on koottu oppilaskunnalta jälkeen jääneitä asiakirjoja, lehtiä ja valokuvia. Kaikki historiikissa esiintyvät lainaukset ovat suoraan pöytäkirjoista eikä niiden kirjoitusasu ole muutettu. Ainoa työtämme vastaava Helsingin sairaanhoito-opiston oppilasyhdistyksestä kirjoitettu historiikki on vuodelta 1986, mutta sitä ei ole enää saatavilla.

Johtuen oppilasyhdistykseltä jääneiden materiaalien hajanaisuudesta historiikissa on joiltain vuosikymmeniltä enemmän tietoa kuin toisilta. Vuodesta 1942 vuoteen 1986 oppilasyhdistyksen toimintaa kuvaavia materiaaleja on säilynyt runsaasti, vaikka väliin mahtui hiljaisempiakin vuosia. 1990-luvun dokumentteja ei enää löytynyt, joten sen osuus puuttuu historiikista. Vaikka materiaalia puuttui joiltain vuosilta, se ei tarkoita ettei toimintaa olisi kuitenkin ollut. Oppilasyhdistyksen aikaansaamia muutoksia on edelleen näkyvissä 2010-luvulla ja niitä on tuotu esiin kappaleiden loppupuoella.

Helsingin sairaanhoito-opiston ja sen oppilaskunnan nimi vaihtelevat historiikissa vuosikymmenien sisällä, mihin on vaikuttanut koulun ja oppilaskunnan sisällä tapahtuneet muutokset. Vuonna 1932 Helsingin sairaanhoitajakoulutus oli jakautunut terveydenhuolto-opistoon ja sairaanhoitajataropistoon. 1940-luvulla kouluja oli kolme: Helsingin sairaanhoitajakoulu, terveydenhuolto-opisto ja vuoden 1947 elokuussa toimintansa aloittanut jatko-opisto. Nämä kaikki toimivat Tukholmankatu 10:n tiloissa, sillä 12.2.1958 ohjesäännössä muodostettiin erillisistä oppilaitoksista yhdistetty oppilaitos.

Oppilaskunnan aloittaessa toimintansa vuonna 1942 se toimi nimellä Helsingin sairaanhoitajakoulun oppilaskunta. Oppilaskunnan nimi säilyi 1950-luvun lopulle asti, jolloin se

liittyi Suomen ylioppilaskuntien liittoon ja sen nimi vaihtui oppilaskunnasta ylioppilaskunnaksi. Lähteistä ja niiden kirjoittajista riippuen, opiston nimen kirjoitusasu saattaa vaihdella myös saman vuoden sisällä.

Historiikissa esiintyy usein liittojen, yhdistysten ja järjestöjen nimien lyhenteitä, joten historiikin lukemisen helpottamiseksi olemme koonneet yhteen lyhenteet ja niiden viralliset nimet.

Helsingin sairaanhoito-opiston ylioppilaskunta (HSY) toimii 2010-luvulla nimellä Tukholmankatu 10 Opiskelijat ry (TXO) ja se on Tukholmankatu 10:n opiskelijayhdistys. Helsingin sairaanhoito-opisto (HSO) on 2010-luvulla osa Metropolia ammattikorkeakoulua, jonka kaikkien toimipisteiden yhteistä opiskelijakuntaa kutsutaan nimellä Metka. Metka esiintyy historiikissa kappaleiden lopussa puhuttaessa oppilaskunnan aikaansaamien muutosten näkymisestä 2010-luvun opiskelussa. Toinen Helsingissä toimiva hoitotyön oppilaitos, Arcada, mainitaan historiikissa nimellä Helsingfors Svenska Sjukvårdinstitut. Suomen kaikkien sairaanhoito-oppilaitosten liitto (SSOL) ry mainitaan historiikissa useaan otteeseen. Ensimmäisen kerran SSOL ry mainitaan historiikissa koko nimellään ja sen jälkeen lyhennetyssä muodossa.

Suomen sairaanhoitajain liitto tunnetaan nykyisin nimellä Suomen sairaanhoitajaliitto ry. Sjuksköterskeföreningen i Finland (SFF) - Suomen sairaanhoitajataryhdistys on Suomessa toimiva ruotsinkielinen sairaanhoitajien yhdistys. Suomen sairaanhoitajaliitto kuuluu 2010-luvulla sosiaali- ja terveysalan ammattijärjestö Tehy ry:hyn.

Helsingin sairaanhoito-opiston kummityöstä puhuttaessa mainitaan Kansalaiskasvatuksen keskus, nykyisin Suomen nuorisoyhteistyö - Allianssi ry, ja United Nations Relief and Work Agency eli UNRWA, joka on Lähi-idässä toimiva palestiinalaisten pakolaisten avustusjärjestö.

Sini Karrakoski ja Hamdi Mohamed kiittävät Hoitotyön koulutuksen museota siitä, että saivat valottaa oppilaskunnan historiaa ja työskennellä inspiroivassa ympäristössä.

Helsingissä 20.12.2013

Sini Karrakoski
Hamdi Mohamed

Lehtori Marita Räsänen
Lehtori Anna-Kaisa Pienimaa

Sisällys

1	Helsingin sairaanhoito-opiston perustaminen	1
1.1	Helsingin sairaanhoito-opiston vihkiäiset	3
1.2	Helsingin sairaanhoitajaopisto olympialaisten aikaan	6
2	Oppilaskunnan synty ja alkuvaiheet 1942-1952	6
3	Oppilaskunnan puheenjohtajat ja kuraattorit 1942–1952	8
3.1	Oppilaskunnan toimintakertomus vuodelta 1944	8
3.2	Oppilaskunta vuonna 1944	9
4	Oppilasyhdistyksestä ylioppilaskunnaksi 1960-luvulla	11
5	Ylioppilaskunnan toimintasuunnitelma vuodelta 1971	12
5.1	Oppilaskunta vuonna 1971	14
6	Oppilaskunnan järjestämä harrastus- ja kummitoiminta	16
6.1	Harrastustoiminta eri vuosikymmenillä	17
6.2	Oppilaskunnan kummipojat ja -tyttö	18
6.3	Yhteiskunnallinen kerho	21
6.3.1	Yhteiskunnallisen kerhon säännöt	23
7	Yhteistyö muiden tahojen kanssa	23
7.1	Yhteistyö muiden sairaanhoitajaoppilaitosten oppilaskuntien kanssa	24
7.1.1	Sairaanhoitajaoppilaiden harrastuskilpailu vuonna 1951	24
7.2	Yhteistyö Pykälä ry:n kanssa	25
7.3	Yhteistyö ammatti- ja terveysalaliittojen kanssa	26
7.4	Yhteistyö teekkareiden kanssa	28
7.4.1	Potkukelkkakilpailu vuonna 1954	28
7.4.2	Talvikisailu vuonna 1958 kipusisko-teekkarikisat	30
7.4.3	Kutsu teekkareiden juhliin	31
8	Yhteistyö Ammattikasvatushallituksen kanssa	32
8.1	Käytännön harjoittelun arviointi	33
8.2	Sairaanhoito-opiston ruokalan siirtäminen uusiin tiloihin	34
8.3	Vuosilomasijaisten palkkiot	35

8.4	Kysely mahdollisuudesta korotustenttiin	35
9	Oppilaskunnan toiminnan aikana tapahtuneet muutokset	36
9.1	Opiskelusta aiheutuneet kustannukset 1950-luvulla ja 2010-luvulla	36
9.2	Tupakointi koulun tiloissa	36
9.3	Koulun puolesta saatavat vakuutukset	37
10	Tukholmankatu 10 Opiskelijat ry	38
10.1	TXO ry:n toimintasuunnitelma vuonna 2013	41
	Lähteet	44

1 Helsingin sairaanhoito-opiston perustaminen

Vuonna 1932 perustettu terveydenhuolto-opisto toimi vaatimattomissa tiloissa Hallituskatu 17:ssä. Sairaanhoitajatarkoulu oli jakautunut useaan eri toimipisteeseen: Stenbäckinkatu 21:ssä ja Kasarmikatu 12:ssa toimivat oppilaskodit. Valmistava koulutus toimi Kasarmikatu 14:ssä. Sairaanhoitajakoulun johtajattarena oli Aino Durchman. (Hoitotyön koulutuksen museon käytävän taulut.)

Kahden eri oppilaitoksen toiminnan yhtenäistäminen ja samaan rakennukseen saaminen kävi yhä tarpeellisemmaksi. Varojen saaminen kasaan sen ajan taloustilanteessa ei ollut helppoa ja niinpä johtajattaret Aino Durchman ja Tyyne Luoma sekä lehtori Irja Pohjola päättivät käyttää silloista taikasanaa ”Olympialaiset”, jotka oli tarkoitus pitää Suomessa ensimmäistä kertaa vuonna 1940. Vuonna 1937 oppilaitoksen perustajat päättivät tehdä käynnin silloisen sisäasiainministerin Urho Kekkosen luona kertomassa oppilaitoksen tarpeellisuudesta. Opiston mahdollisuutta palvella urheilijoiden majapaikkana olympialaisten aikana korostettiin. Ministeri Kekkonen teki päätöksen uuden oppilaitoksen rakentamisesta varsin nopeasti. Rakennustyöt Tukholmankatu 10:ssä alkoivat vauhdikkaasti, minkä ansiosta rakennus valmistui jo vuonna 1940. Rakennuksen suunnittelutyön toteuttivat johtajattaret Aino Durchman ja Tyyne Luoma, lehtori Irja Pohjola sekä tarkastaja Venny Snellman.

Oppilaitoksen valmistuttua Suomi oli joutunut toiseen maailmansotaan ja rakennus otettiin käyttöön sodassa vammautuneiden sotilaiden hoitopaikaksi. Tukholmankatu 10:ssä sijainnut rakennus nimettiin Invalidisairaalaksi, jona se palveli vuoteen 1946 saakka. Unelmat uuteen kouluun siirtymisestä toteutuivat Bensonin (1995:19) mukaan vasta vuonna 1948, kun rakennuksen remontoinnista alkuperäiseen käyttöönsä päätettiin ja se luovutettiin viimein Helsingin sairaanhoito-opiston käyttöön. (Benson 1995: 19)

Kuva 1. Rakennusvaiheessa oleva Tukholmankatu 10:n sairaanhoitajaopisto, josta kaavailtiin naisten olympiataloa vuonna 1940. (Kuva: Helsingin kaupunki)

Kuva 2. Tukholmankatu 10 vuonna 2013 (Kuvaaja: Sini Karrakoski)

1.1 Helsingin sairaanhoito-opiston vihkiäiset

Suomen sairaanhoitajakoulutuksen suurena merkkipäivänä voidaan pitää vuoden 1948 helmikuun 29. päivää, jolloin Helsingin sairaanhoito-opisto vihittiin käyttöön. Kyseinen rakennus valmistui Tukholmankatu 10:neen jo vuonna 1940 ja otettiin heti käyttöön Suomen Punaisen Ristin invalidisairaalaan. Vasta sodan loputtua, rakennusta vapautettiin hitaasti Helsingin sairaanhoito-opiston käyttöön.

Opiston vihkiäistilaisuuteen osallistui useita arvovaltaisia vieraita, muun muassa sisäasiainministeriön ja lääkintöhallituksen edustajia, sairaaloiden ylilääkäreitä ja ylihoitajia, Suomen sairaanhoitajain liitto ja Suomen sairaanhoitajataryhdistys sekä Tanskan, Ruotsin ja Norjan sairaanhoitajajärjestön edustajia.

Opiskelijatrio, jonka muodostivat M. Killinen, A. Kurtti ja P. Tallgren, esittivät vihkimistilaisuuden aluksi Toivo Kuulan kappaleen ”Aamulaulu”. Tätä seurasi johtajatar Aino Durchmanin tervetuliaissanat, joissa hän myös kertoi opistohankkeen toteuttamisesta. Opiston peruskivenä voidaan pitää itsensä Florence Nightingalen Suomen sairaanhoitajille lahjoittamia neljää puntaa.

Virallisen rakennuksen luovutuksen Suomen Punaiselta Ristiltä sairaanhoito-opiston käyttöön suoritti professori O. Reinikainen, joka myös selosti rakennustyön vaiheita ja lausui kiitokset niille, ”jotka ovat tehneet uhrautuvaa työtä opiston aikaansaamiseksi”. Opiston virallisen vihkimispuheen piti professori Aimo Nikolainen, joka puhui sairaanhoitajakoulun suuresta merkityksestä. Puhuja palautti puheessaan myös kuuntelijoiden mieleen Kristuksen laupeudentyöt sairaiden parissa ja korosti tämän perinnön vaalimisen tärkeyttä nykyaikana.

(Simola 2002b.)

Kuva 3. Vihkiäisjuhla Tukholmaskadun sairaanhoitajaopiston luentosalissa vuodelta

1948. (Hoitotyön koulutuksen museon kokoelman valokuva)

Oppilaskuoro esitti aluksi Liisa Suomen johdolla Klamin "Rukouksen". Uno Klami sävelsi teoksen alun perin Suomen sairaanhoitajatarliiton 20 -vuotisjuhlille (Poroila 2012). Tämän jälkeen kuoro lauloi Sibeliuksen Finlandia -hymnin, jota seurasi tarkastaja Venny Snellmanin puhe, jossa hän lausui muun muassa seuraavaa:

"Tämän opistotalon valmistuttua keväällä 1940 oli sairaanhoitajakoulu muuttamassa taloon, kun tilanne vaati talon luovuttamisen sodanuhrien hoitoon. Sitä tarkoitusta se palvelikin kuuden vuoden ajan, osittain vielä seitsemäntenäkin vuonna. Vihdoin tuli päivä elokuussa 1946, jolloin Helsingin sairaanhoitajakoulu sai aloittaa muuton uuteen kotiinsa. Koulu oli siihen saakka toiminut hajalla eri puolilla kaupunkia. --- Kun sairaanhoitajakoulu kokonaisuudessaan toukokuuhun mennessä 1947 oli muuttanut tähän taloon oli sillä ilo jättää toisten käyttöön ne kaksi taloa Kruunhaassa, jotka vuokrattuina suurimmalta osaltaan koulun tarkoituksiin olivat olleet sen hallussa.

Marraskuussa 1947 muutti tähän kotiinsa Terveystenhoito-opisto, joka myöskin oli elänyt hajaannuksessa, käyttäen kahta eri huoneistoa keski-kaupungilla, ajoittain jopa kolmeakin. Elokuussa 1947 aloitti taas toimintansa jatko-opisto, joka vieläkin vain valmistautuu varsinaiseen tehtäväänsä. --- Niin pian kun Helsingin sairaanhoitajakoulu, Terveystenhoito-opisto ja Jatko-opisto toimivat saman katon alla, syntyi läheistä vuorovaikutusta opistojen kesken ja konkreettisiin muotoihin pukeutuvaa yhteistyötä, kuten eri ryhmille yhteisiä luentosarjoja, opettajien, toisillekin kuin omille ryhmilleen, antamaa opetusta ja ennen kaikkea opistojen opettajien yhteistä suunnittelua opetukseen nähden sen eri muodoissa. Tänä päivänä tässä talossa on muodollisesti kolme eri opetuslaitosta. Todellisuudessa on intensiivinen kehitysprosessi käynnissä ja on syntymässä asiallisesti ja toivottavasti pian myös muodollisesti yksi sairaanhoitajaopisto. Niin on alullaan se kehitys, jota sairaanhoitajakoulutus jo vuosikymmeniä on kaivannut, eri koulutusportaiden rakentuminen kokonaisuudeksi, jossa kukin jakso on eri asteinen oppimäärä samassa oppiaineessa, sairaan- ja terveydenhuollossa. Se, joka niin haluaa voi suorittaa laudatur-oppimäärän. --- Jotta tämä voisi tapahtua on tästä laitoksesta, niin kuin Rockefeller-säätiön tukikin edellyttää, asetustietä ja opettajavirkoihin nähden tehtävä Sairanhoitajakorkeakoulu.”

Puheen jälkeen oppilas Marta Nygren esitti viulusoolona Sibeliuksen ”Romanssin”. Viulusooloa seurasivat kunnia-arvoisten vieraiden tervehdykset ja onnittelut uudelle opistorakennukselle. Juhlallinen tilaisuus päättyi yhdessä laulettuun ”Suomen lauluun”. (Simola 2002b.)

1.2 Helsingin sairaanhoitajaopisto olympialaisten aikaan

Helsingin sairaanhoitajaopisto pääsi viimein vuonna 1952 toteuttamaan alkuperäistä tarkoitustaan. Helsingin olympialaiset pidettiin 19.07. - 3.8.1952, jolloin sairaanhoitajaopisto toimi ulkomaisten naisurheilijoiden majoituspaikkana. Tästä syystä oppilaat joutuivat muuttamaan pois opistolta olympialaisten ajaksi. Sairaanhoitajaopiston tiloja muutettiin palvelemaan saapuneita kisaajia muun muassa perustamalla tilapäiskeittiötä, joihin sijoitettiin saman ruuan äärellä viihtyvät kansallisuudet. Sairaanhoitajaopistolle perustettiin myös urheilijoiden väliaikainen sairaala, jossa hoidettiin pienet urheiluvammat ja flunssatapaukset.

Kuva 4. sairaanhoitajaopiskelija ulkomaalaisten vieraiden kanssa vuodelta 1952. (Hoitotyön koulutuksen museon kokoelman valokuva)

(Simola 2002d.)

2 Oppilaskunnan synty ja alkuvaiheet 1942-1952

Helsingin sairaanhoitajakoulun oppilaskunta perustettiin helmikuun 18. päivä 1942 viisi viikkoa oppilaskunnan perustamista kohtaan heränneen innostuksen jälkeen. Kiinnostus oppilaskunnan perustamista kohtaan heräsi jo syksyllä 1941 ja 13.1.1942 johtajatar Aino Durchmanin luona kokoontui lähtökuopissaan ollut toimikunta, joka alustavasti laati sääntöehdotuksen oppilaskuntaa varten. Oppilaskunnan perustamisen pääideoijana toimi sairaanhoitajaopiskelija Mervi Ahla, joka hahmotteli pitämässään puheessaan oppilaskuntaa ja sen toimintaa. Kyseinen oppilassukupolvi koki aktiivisen oppilasjärjestön toiminnan avartavan ja rikastavan opiskeluvuotia.

Oppilaskunnan ensimmäistä kymmentä toimintavuotta varjosti sotatila ja oppilasasuntojen hajanainen sijoittelu, mutta vuosiin mahtui myös vilkkaita toiminnan kausia ja rauhallisia hetkiä. Oppilaskunnan vilkkaimpia vuosia olivat 1947 ja 1948, jolloin puheenjohtajina toimivat oppilas Kerttu Peltola ja oppilas Leila Simola. Kyseisinä vuosina päästiin kunnolla kotiutumaan uuteen koulurakennukseen ja kahdeksan tunnin työpäivään. Silloinen oppilaskunta koostui aktiivisista toimijoista, jotka näkivät oppilasjärjestön toiminnan tärkeyden ja saivat omalla innokkaalla asenteellaan muitakin opiskelijoita toimintaan mukaan.

Aikakauteen liittynyt kiinnostus sosiaalisiin kysymyksiin ja kansainväliseen toimintaan näkyi myös oppilaskunnan sisällä. Järjestön toiminnan vireydestä kertoo vuoden 1947 sisällä järjestetyt 14 juhlaa, 51 kokousta ja 11 retkeä, jotka oppilaskunta järjesti. Yhteiskunnallinen kerho toimi vuosina 1947–1948 kooten oppilaita mukaan erilaisiin keräyksiin, tapahtumiin ja tutustumiskäynteihin. Kerhon yhteys kansainväliseen työleirijärjestöön toi toimintaan ripauksen kansainvälisyyttä. (Simola 2002f.)

Vuosina 1947–1948 kunnioitettiin myös vanhoja perinteitä sekä kehitettiin uusia erilaisten juhlien ja tapahtumien muodossa. Tammikuun 11. päivä kuitenkin säilytti tärkeän aseman oppilaskunnan vuosipäivänä ja vuoden odotetuimpana tanssiaispäivänä päivä- ja iltajuhlien. Vuosien aikana toimi aktiivisesti voimistelu-, kirjallisuus- ja laulukerhoja sekä useasti kokoontunut raamattupiiri. Oppilaskunta perusti vuonna 1944 oman kirjaston ja kanttiinin vuonna 1947. Sophie Mannerheimin (21.12.1863-9.1.1928) haudalle tehtiin vuosittain kunniakäynti hänen syntymäpäiväänsä 21. joulukuuta oppilaskunnan toimesta. Traditiota jatkettiin aina 1960-luvulle asti. (Havanto 1989: 239.)

KuKuva 5. Vapaaherratar Sophie Mannerheimin muotokuva vuodelta 1942 (Sparre). (Helsingin kaupungin taidemuseon kokoelmat)

3 Oppilaskunnan puheenjohtajat ja kuraattorit 1942–1952

Oppilaskunnan puheenjohtajina toimivat vuosina 1942-1952 seuraavat opiskelijat:

Mervi Ahla (vuonna 1942)
Sirkka-Liisa Sillanpää (vuonna 1943)
Kaija Kaalamo (vuonna 1944)
Hannele Husa (vuonna 1945)
Raili Peltonen (vuonna 1946)
Kerttu Peltola (vuonna 1947)
Leila Simola (vuonna 1948)
Margit Nyberg (vuonna 1949)
Anneli Lampinen (vuonna 1950)
Pirkko Nousiainen (vuonna 1951)
Rita Erola (vuonna 1952).

Kuraattoreina toimi kyseisinä vuosina seuraavat opiskelijat:

Hilja Sorjonen (vuosina 1942-1943)
Irja Pohjola (vuosina 1944-1946)
Hilkka Touru-Vuorinen (vuosina 1947-1948)
Maila Kalli (vuosina 1949-1951)
Eeva Kossila (vuonna 1952)

Johtajar Aino Durchman seurasi läheltä oppilaskunnan toimintaa ja antoi tarvittaessa sille apuaan ja hänet valittiinkin oppilaskunnan kunniajäseneksi 18.2.1952. Samana vuonna kunniajäsenyys myönnettiin myös lehtori Irja Pohjolalle yhdistyksen hyväksi tekemästään työstä. (Husa 1945.)

3.1 Oppilaskunnan toimintakertomus vuodelta 1944

Helsingin sairaanhoitajatarkoulun oppilaskunnan toimintakertomuksesta vuodelta 1944 selviää vuoden olleen erityisen rankka oppilaskunnan jäsenille ja oppilaskunnan toiminnan hiukan vähentyneen. Kertomuksen kirjoitti muistiin oppilaskunnan sihteeri Hannele Husa.

Suomen jatkosota, joka käytiin vuosina 1941-1944, vaikutti voimakkaasti oppilaskunnan toimintaan. Sairaanhoidajataitokoululla ei ollut vielä koulurakennusta käytössään ja oppilaskunnan toiminta jakautui eri oppilaitoksiin. Oppilaskunnan jäseniä osallistui myös sotaan, minkä ”lisäksi vielä loppukevällä alkanut hyökkäys vaati oppilaskunnankin jäsenet kiinteästi mukaan omalla tavalla taistelemaan elämän kalleimpien arvojen puolesta”. Sodasta johtuen oppilaita siirtyi myös asumaan ja avustamaan eri paikkakunnille, minkä vuoksi oppilaskunta otti vuonna 1944 käyttöönsä kiertokirjejärjestelmän. Tämän järjestelmän avulla eri kunnissa asuvat jäsenet pystyivät pitämään yhteyttä. Samana vuonna perustettiin myös kotiapu, jonka tarkoituksena oli perheenemäntien auttaminen.

Huolimatta jatkosodasta, hajanaisesta oppilaitostilanteestaan ja toiminnan välttämättömydestä supistamisesta, oppilaskunta sai vuonna 1944 järjestettyä useita tapahtumia. Oppilaskunnalla oli yhteisiä illanviettoja neljä, useimmiten uusien oppilaskunnan jäsenten vastaanottamiseksi. Kuorolla oli vuoden aikana useita harjoituksia: kevät lukukaudella kolme ja syyslukukaudella viisi. Kuoro myös esiintyi vuosijuhlissa, yhdessä kurssien valmistujaisissa ja joulun aikaan muutamassa sairaalassa. Oppilaskunta järjesti opiskelijoille raamattupiiriä, joka kokoontui perjantai-iltaisina Vanhalla Ylioppilastalolla. Oppilaskunta sai kyseisenä vuonna myös oman kirjaston. Toimintakertomuksessa Hannele Husa kiitti kaikkia niitä oppilaskunnan ulkopuolisia henkilöitä, jotka ovat edesauttaneet yhteistyöllään ja neuvoillaan oppilaskunnan toimintaa seuraavasti:

”Kulunutta vuotta ajatellen on iloisin mielin todettava että ennen kaikkea oppilaskunta on osoittanut kestäkykynsä. Toiminta on ollut hajanaisempaa ja laimeampaa kuin edellisinä vuosina, mutta innostus ja rakkaus asiaan on kasvanut ja tuottaa varmaan taas seuraavana vuonna positiivisemmissa oloissa eletäessä näkyviä tuloksia”.

(Husa 1945.)

3.2 Oppilaskunta vuonna 1944

Vuoden 1943 marraskuussa pidetyn vaalikokouksen mukaisesti oppilaskunnan hallituksen muodostivat vuonna 1944 seuraavat opiskelija

Puheenjohtaja: Kaija Kaalamo

Varapuheenjohtaja: Wallborg Westerlund
Sihteeri: Hannele Husa
Rahastonhoitaja: Sirkka Silvo

Hallituksen jäsenet eri kursseista olivat:

26 Sirkka-Liisa Sillanpää
27 Maiju Sirkko
28 Helena Pämänen
29A Linnea Lindbom
29B Barbro Hedengren
30 Aini Kärkkäinen
31 Kaisa Jussila
32 Sirkka-Liisa Hiltunen
33A Kaarina Närhi
34 Irma Yrjälä

Muina virkailijoina toimivat seuraavat opiskelijat:

Sihteerin apulainen: Ruth Jokela
Rahastonhoitajan ap.: Maiju Keipi
Mainospäällikkö: Eeva Nikulainen
Arkistonhoitaja: Tuulikki Hannukainen
Pääkummi: Ina Peusala

Vuoden 1944 aikana oppilaskunnalla oli kuusi jäsenkokousta, joista helmikuussa sääntöjen määräämä vuosikokous ja marraskuussa vaalikokous, jolloin valittiin vuoden 1945 hallitus seuraavasti:

Puheenjohtaja: Hannele Husa
Varapuheenjohtaja: Ilona Kauppila
Sihteeri: Kaarina Närhi
Rahastonhoitaja: Eeva Pykkänen

Kurssien edustajat:

28 Helena Pämänen
29A Kaija Kaalamo
29B Barbro Hedengren

- 30 Aini Kärkkäinen
- 31 Liisa Tamminen
- 32 Eija Törnqvist
- 33A Eila Kauppinen
- 33B Agneta Kahelin
- 34 Raili Peltonen

(Husa 1945.)

4 Oppilasyhdistyksestä ylioppilaskunnaksi 1960-luvulla

Helsingin sairaanhoitajakoulun oppilasyhdistys liittyi 1950-luvun lopulla Helsingin ylioppilaskuntien liittoon, jolloin sen nimi vaihtui ylioppilaskunnaksi. Helsingin sairaanhoitajakoulun ylioppilaskunnalle myönnettiin lippu juhlallisin menoin 4.12.1960. Lipun suunnitelti Suomen Heraldisen seuran jäsen pastori R. de Caluwe (6.5.1913-21.4.2005). Lippu on muodoltaan neliskulmainen ja väritykseltään sinivalkoinen, sen pääkuviona on apilaristi ja vasemmassa ylänurkassa on nelisarkainen valkoinen tähti.

“Niin kuin vaakunan, niin myöskin lipun täytyy olla yksinkertainen, selvä ja puhuva. Viimeinen vaatimus merkitsee, että lippu on puhuva merkki sen kantajien ihanteesta. Siksi olen sommitellut lipun uhrautuvaisuuden merkeissä: lipun pääajatus on se valmius, jolla te sairaanhoitajat olette yötä päivää valmiit auttamaan kärsiviä ihmisiä. Valkoinen puoli on ajateltu kuin päiväksi ja tummansininen yöksi. Ja koko alue, yö ja päivä, on Hänen merkissään, joka on antanut ristin kuolemansa kautta esimerkin uhrautuvaisuudesta. Kunniapaikassa vasemmalla on toivon tähti, joka on oppilasmerkinne symboli. Samoin on ristin apilan muoto saatu oppilasmerkistänne.”

Näin pastori itse luonnehti suunnittelemansa lipun symboliikkaa. Lipun hankinnassa koulu auttoi Tuberkuloosiliitto, jota ylioppilaskunnan jäsenet olivat useasti auttaneet osallistumalla ahkerasti liiton järjestämiin keräyksiin. Liitto myös lahjoitti ylioppilaskunnalle lippua varten lipputangon. Lipun vihkimisestä käyttöönsä huolehti ylioppilaspastori Tauno Sarantola. Vihkimistilaisuuteen osallistuivat myös koulun johtajatar Maire Manni, johtajar Aino Durchman, apulaisjohtajatar ja ylioppilaskunnan kuraattori Irma Kuosmanen, rehtori Irja Pohjala, filosofian maisteri Mervi Ahla ja ylioppilaskunnan puheenjohtaja

sairaanhoitajaoppilas Maili Alitalo sekä sairaanhoitajaoppilaat Anja Federley, Ulla Alpa-nen ja Seija Sumela. (Tuomola 1960.)

Kuva 6. Sairaanhoitajakoulun ylioppilaskunnan lippu vuodelta 1960. (Hoitotyön koulutuk-sen museon kokoelmasta, Oppilaiden huoneen seinältä)

5 Ylioppilaskunnan toimintasuunnitelma vuodelta 1971

Ylioppilaskunnan toimintasuunnitelmassa vuodelta 1971 mainitaan ylioppilaskunnan tar-koituksiksi seuraavia asioita:

- edistää ja tukea opiskelijoiden henkisiä ja aineellisia pyrkimyksiä
- edustaa jäsenistöään muiden alan oppilaitosten ja eri ylioppilasyhteisöjen piirissä.
- yhdistää Helsingin sairaanhoitajaopiston opiskelijat toverilliseen toimintaan.
- seurata alan ammattilaisten kehitystä.

Ylioppilaskunnan hallitus korosti toimintasuunnitelmassaan tiedottamisen, aktivoinnin ja yhteistyön merkitystä. Ylioppilaskunnan tietoon oli tullut, että opiskelijat tiesivät hämmästyttävän vähän opiskelijoita koskevista säännöksistä ja päätti muuttaa kyseisen asian. Tästä johtuen ylioppilaskunta julkaisi kuukausittain ilmestyvää Miniglyx -lehteä, josta opiskelijat saivat tietoonsa ajankohtaisia asioita. "Fuksikouluttajat", jotka olivat toisen lukuvuoden opiskelijoita, vastaanottivat uudet opiskelijat. Uusille opiskelijoille järjestettiin kaksi tiedotustilaisuutta kullekin kurssille ja jaettiin ylioppilaskuntaa koskevia materiaaleja. Erikois- ja jatkojaostoon valituille opiskelijoille pidettiin vähintään yksi informaatiotilaisuus heidän aloitettua opintonsa.

Ylioppilaskunnan mukaan hyvien oppimistulosten ja miellyttävän opiskeluilmapiirin luominen edellytti hyvää yhteistyötä opettajien ja opiskelijoiden välillä. Tähän tähtäävää toimintaa ylioppilaskunta kutsui opintoyhteistyöksi. Yhteistyön kehittämiseksi järjestettiin opiskelijoiden ja opettajien yhteisiä tilaisuuksia keväisin ja syksyisin. Ylioppilaskunta järjesti myös yhteisen opiskelijoiden ja opettajien illanvieron 28.4.1971. Yhteistyön kehittämisessä auttoi inspehtori, joka toimi opettajakunnan ja ylioppilaskunnan välisenä linkkinä. Ylioppilaskunta otti tavoitteekseen, että sillä olisi edustajia kaikissa opiston asioita käsittelevissä tilaisuuksissa, joissa opiskelijoilla oli oikeus olla.

Ylioppilaskunta pyrki kehittämään yhteistyötä muiden oppilaitosten oppilaskuntien kanssa, sillä oppilaskuntien yhteistyön nähtiin auttavan monipuolisen toiminnan järjestämisessä. Helsingfors svenska sjukvårdsinstitutets elevkårin kanssa järjestettiin yhteisiä teatteritilaisuuksia ja illanviettoja. Lääketieteen kandidaattiseuran kanssa oli toimintaa ja ylioppilaskunta otti myös osaa lääketieteen kandidaattien toteuttamaan seulontatutkimukseen Orimattilassa. Ylioppilaskunta oli myös mukana Helsingin seudun ylioppilaskuntien muodostamassa Neuvontakeskuksessa. Neuvontakeskuksen jäsenillä oli mahdollisuus saada tarpeen vaatiessa keskusteluapua psykologilta, teologilta ja lakimieheltä.

Ylioppilaskunnan järjestämään harrastustoimintaan kuului yhteiskunnallinen keskustelukerho, kuorokerho, voimistelukerho ja kristillinen kerho. Vuoden 1971 alussa oli myös perustettu viihdetoimikunta, jonka tarkoituksena oli järjestää illanviettoja ja muita yhteisiä tilaisuuksia. Urheiluharrastustarjonta oli suppeaa ja koostui lähinnä Teknillisen opiston kanssa lukuvuoden ajan pelatusta pesäpallosta. Ylioppilaskunta osallistui erilaisiin hyväntekeväisyyskampanjoihin: Keuhkoliiton Elämä voittaa -keräykseen ja Pakolainen -71 -keräykseen. Ylioppilaskunta järjesti myös vuoden 1971 syksyllä tilaisuuden Epilepsia yhdistyksen tukemiseksi.

Sairaanhoito-opiston ylioppilaskunta pyrki aktiivisesti ajamaan opiskelijoiden etuja yhteiskunnassa, minkä takia sen jäseniä oli vaikuttamassa Suomen sairaanhoitajaoppilaskuntien liitossa. Jäsenet osallistuivat SSOL ry:n liittokokouksiin ja edustivat SSOL ry:tä Ammattikasvatushallituksen ammattikasvatusneuvostossa, Terveystieteiden opetuksen jaostossa sekä SSOL ry:n kannanottoa kansanterveyslakiin valmisteleivassa työryhmässä.

(Miniglyx 1971: 4-7.)

5.1 Oppilaskunta vuonna 1971

Ylioppilaskunnan sääntömääräinen yleiskokous pidettiin 21.9.1971 ja siinä valittiin uusi hallitus ja opintotoimikunnan jäsenet.

Hallituksen jäsenenä toimivat vuonna 1971 seuraavat opiskelijat:

Puheenjohtaja:	Kati Nevamäki 71/1
Varapuheenjohtaja:	Helena Heikkonen 70/2
Sihteeri:	Tytti Kanerva 71/1
Tal. hoitaja:	Arja Turunen 70/2
Kurssien edustajat:	Helena Kaartinen 69/2
	Pirkko Mattila 70/1
	Leila Pulkkinen 70/2
	Elina Halkilahti 71/1
	Helena Mattila 71/2
	Hilkka Haukijärvi jatko-op.
Toimintaterapeutti:	Merja Sirkanoja

Inspehtorina jatkoi opettaja Marjatta Paavonsalo.

Emäntä:	Sirpa Tiusanen 71/1
Kalustonhoitaja:	Helena Heikkonen 70/2
Kanttiin hoitajat:	Paula Forrs 70/2
	Marjatta Kanala 70/2

Monistuskoneen

hoitaja: Marjatta Virtanen 71/1

Vuonna 1971 pidettiin 29.-30.9. opintolautakunnan jäsenten vaalit. Opiskelijoiden mielenkiinto tapahtumaa kohtaan ”oli ilahduttavan suuri”. Tästä kiinnostuksesta kertoivat ”nastat” vaalimainokset ja korkea äänestysprosentti. (Miniglyx 1971: 4-7.)

Opintolautakuntaan valittiin:

Opiskelijat: Kirsti-Liisa Heikkinen sos.
Inkeri Papp kasv. op. ryhmä
Marja-Leena Suomalainen 70/1
Viena-Leena Ahola 70/2
Outi Piironen 71/1

Opettajat: Anu Marttila
Maija Hyry
Leila Simola
Liisa Kittelä
Ritva Salonen

Opintotoimikuntia oli vuonna 1971 kolme: sairaanhoitajakoulu, erikoiskoulutus ja jatkokoulutus. Ylioppilaskunta valitsi itselleen opiskelijajäsenet ja eri jaostojen opettajat valitsivat opettajajäsenet.

Opiskelijat: Helena Hirvonen
Marjaana Hotti
Eeva Itkonen
Hannele Mustonen

Opettajat: Terttu Hannukkala
Marjatta Harvakari
Sirkka Jääskeläinen
Leena Kakkola
Helvi Korppi-Tommola

Jatko-opintojen jaoston opintotoimikunta:

Opiskelijat: Johanna Bondestam
 Riitta Immonen
 Sirkka Parpala

Opettajat: Helena Hukka
 Helvi Willman

Erikoiskoulutusjaoston opintotoimikunta:

Opiskelijat: Ulla Kautto psyk.sair.h.
 Terhi Mäkinen lasten sh.
 Liisa Kemppainen terv.hoid. opintos.
 Marketta Kosonen sos.työn opintos.

Opettajat: Maila Suomela
 Pirkko Ekman
 Eeva Kujala
 Aino Maria Havanto

(Miniglyx 1971: 4-7.)

6 Oppilaskunnan järjestämä harrastus- ja kummitoiminta

Oppilaskunnalla on ollut tarjota toimintansa alusta lähtien runsaasti harrastustoimintaa sairaanhoitajaopiston opiskelijoille. Kestosuosikkeina vuodesta toiseen pysyivät laulu-, kuoro-, raamattu- ja voimistelukerho. Vuonna 2013 Tukholman kadun Terveys- ja hoitoalan klusteri tarjoaa Metkan kautta ohjattua liikuntaa opiskelijoilleen.

6.1 Harrastustoiminta eri vuosikymmenillä

Oppilaskunnalla on ollut perustamisvuodestaan 1942 lähtien useita harrastustoimintamahdollisuuksia jäsenilleen. Huolimatta toimintansa ensimmäisen vuosikymmenen epävakaudesta, oppilaskunta piti jäsenilleen laulu-, kuoro- ja voimistelukerhoja sekä raamattupiiriä. Raamattupiiriin osallistui näinä vuosina säännöllisesti noin kaksikymmentä jäsentä. 1950-luvulla oppilaskunnan toiminta pääsi tasaantumaan ja oppilaskunnan jäsenmäärä kasvoi. Oppilaskunta oli muodostanut yhteistyösuhteita muiden oppilaitosten oppilaskuntien kanssa ja järjesti heidän kanssaan yhteisiä tapahtumia, kuten sairaanhoitajien ja teekkareiden välisen potkukelkkakilpailun vuonna 1954. (Husa 1945.)

Sairaanhoitajaopistossa pidettiin 12.-13.8.1956 maan eri sairaanhoitajakoulujen väliset kulttuuripäivät Helsingin sairaanhoitajakoulun oppilaskunnan toimiessa tapahtuman järjestäjänä. Kulttuurikilpailujen lajeina olivat musiikki, lausunta, puheet, kirjalliset tuotteet, käsityöt ja kuvaamataiteet. Kulttuurikilpailun ensimmäinen päivä kului varsinaisten kilpailujen merkeissä. Kulttuuripäivien toisen päivän ohjelmaan kuului oppilaskuntien kokous, jossa pohdittiin kysymystä oppilaskuntien liiton perustamisesta. Päivän aikana käytiin myös tekemässä kunniakäynti marsalkka Mannerheimin ja vapaaherratar Sophie Mannerheimin haudalla. (Simola 20021.)

1960-luvulla toimivat muun muassa kristillinen kerho, joka kokoontui maanantaisin, tiistaisin ja torstaisin, sekä raamattupiiri, joka kokoontui perjantaisin. Kristillisen kerhon aktiivinen jäsenmäärä oli kaksikymmentä. Kuorokerho jatkoi entiseen tapansa kokoon-tuen joka tiistai tai tarpeen vaatiessa useamminkin. Kuoron jäsenet esiintyivät monissa eri koulun ja ylioppilaskunnan tilaisuuksissa, kuten valmistujaistilaisuuksissa ja ylioppi-laskunnan vuosijuhlassa. Kuorossa lauloi tällöin 25 opiskelijaa. Voimistelukerhon tilalle tuli 1960-luvulla urheilutoimikunta, joka tarjosi useampia liikuntavaihtoehtoja. Järjestettyihin liikuntalajeihin kuuluivat lentopallo, pesäpallo ja voimistelu. Vuoden 1966 keväällä urheilutoimikunta järjesti yhdessä Terho-toimikunnan kanssa patikkaretken Tarvaspää-hän. Retkeen osallistui noin 50 ahkeraa patikoitsijaa.

(Helsingin sairaanhoitajaopiston sairaanhoitajakoulun ylioppilaskunnan toimintakertomus vuodelta 1966: 4-7.)

Kulttuuritoimikunta, joka kokoontui kerran kuukaudessa, oli vastuussa koulun juhlista ja kulttuurillisista tapahtumista. Kulttuuritoimikunta järjesti itsenäisyyspäiväjuhlan vuonna

1966 ja avusti vuosijuhlajärjestelyissä, minkä lisäksi se järjesti opiskelijoille edullisia teatteri-, konsertti- ja oopperailtoja. Kulttuuritoimikunnan vastuulla oli myös ylioppilaskunnan kirjasto. 1960-luvulla ylioppilaskunta hankki jäsenilleen kirjoitus- ja pesukoneen. Ylioppilaskunnan jäsenmaksu oli 20 markkaa vuodessa uusilta jäseniltä ja 16 markkaa entisiltä jäseniltä. Ylioppilaskunnan suurin tulonlähde oli kuitenkin kanttiini, jonka avulla pystyttiin rahoittamaan suurin osa ylioppilaskunnan toiminnasta. (Ylioppilaskunta toimii vireästi 196?.)

1980-luvulla ylioppilaskunta järjesti useita informaatiotilaisuuksia uusille opiskelijoille. Vuonna 1984 ylioppilaskunta kävi pitämässä informaatiotilaisuuden ylioppilaskunnan toiminnasta ja sen jäsenilleen tarjoamista etuuksista uusille sairaanhoitajaopiskelijoille ja apuhoitaja-opiskelijoille. Tilaisuudet pidettiin Helsingin sairaanhoito-opiston Espoon ja Lohjan osastoilla sekä toimintaterapeuttiopiskelijoille Helsingin sairaanhoito-opiston Vantaan osastolla. Espoon osasto toimi osoitteessa Martinkatu 22 vuosina 1982-1985 ja Helsingin sairaanhoito-opiston Vantaan osasto toimi osoitteessa Myyrmäentie 4. (Helsingin sairaanhoito-opisto Espoon osasto 1983; Helsingin sairaanhoito-opiston Vantaan osasto 1983.)

6.2 Oppilaskunnan kummipojat ja -tyttö

Oppilaskunnalla on alusta alkaen ollut kummipoika, jota on pyritty muistamaan paketeilla ja muilla lahjoituksilla. 20. huhtikuuta vuonna 1942 oppilaskunnan kummipojaksi valittiin yksivuotias rajamäkeläinen sotaorpo Martti Armas Sakari Lund. Pojan lentäjä-isä kaatui sodassa. Joka kurssista valittiin edustaja huolehtimaan keräyksestä, jossa kerättiin kolme markkaa jokaiselta oppilaalta kuukaudessa. Samalla kummipojalle nimettiin vuosittain kummitäti, jonka vastuulla oli seurata kummipojan saamia lahjoituksia ja varmistaa niiden perille pääseminen.

Martti Lundin kummitäteinä toimivat vuosina 1942-1958:

Kaarina Kauppinen (1942)

Ina Pensala (1943)

Maija Poikelo (1944)

Aino Jääskeläinen (1946)

Toini Meriö (1947)

Mirjam Räkköläinen ja Rauni Luostarinen (1948)

Leena Mannila (1954)
 Maija Sorvettula (1955)
 Sirkka-Liisa Kallio (1956)
 Pirkko Heinilä (1957)
 Inkeri Varvikko (1958)

Kummipoika sai vuoden 1942 aikana 2000 silloista markkaa. Vuonna 1947 oppilailta kerättiin kahdesti vuodessa 25 markan suuruinen avustus kummipoikaa varten ja vuonna 1949 kummimaksu oli 50 markkaa vuodessa oppilasta kohti. Kummipoikaa tuettiin vuosittain raha-avustuksin, esimerkiksi vuoden 1954 joulukuussa oppilaskunta lähetti 1500 markkaa Martille joululahjaksi. (Kummipoika -yhteenveto 1958.)

Vuonna 1944 oppilaskunnan kummipoika Martti Lund oli kolme- ja puolivuotias. Saman vuoden alusta hän sai kuukausittain 400 markkaa kummirahaa säännöllisesti. Helmi- ja maaliskuussa useat sairaalat siirtyivät maaseudulle ja sairaanhoitajaopiskelijat niiden mukana, mikä tuotti pääkummille vuoden aikana hankaluutta kerätä ja näin ollen maksaa kummiavustusta säännöllisesti kummipojalle. Martti-pojan äiti suhtautui kuitenkin ymmärtäväisesti avustusten myöhästymiseen, mikä helpotti pääkummin taakkaa. (Helsingin Sairaanhoitajatarkoulun Oppilaskunta ry:n toimintakertomus vuodelta 1944.)

Vuonna 1954 oppilaskunta sai kirjeen Martin opettajalta, jossa kerrottiin Martin olevan Nurmijärven yhteiskoulun toisella luokalla ja asuvan äitinsä kanssa. (Hakulinen 1954.)

Vuoden 1955 maaliskuun 11.päivä oppilaskunta päätti kartuttaa kummipoikansa tiliä keräämällä oppilailta neljännesvuosittain 20 markkaa oppilasta kohti. Samalla kummipojalle päätettiin avata pankkitili, jonka hän saisi päästessään ylioppilaaksi. Kolmetoista päivää myöhemmin (24.3.1955) kummipojalle myönnettiin 1000 markkaa oppilaskunnan varoista valokuvassa käyntiä varten. Valokuva asetettiin oppilaskunnan ilmoitustaululle oppilaiden nähtäväksi. Samana vuonna, kesäkuun 14., oppilaskunta tarjosi kahvit Martti Lundille ja hänen äidilleen. Vuoden 1955 jouluna kummipoika sai oppilaskunnalta joululahjaksi hyödyllisen kirjan. Oppilaskunta lähetti viimeisen joulupakettinsa Martti Lundille vuonna 1958. (Kummipoika -yhteenveto 1958.)

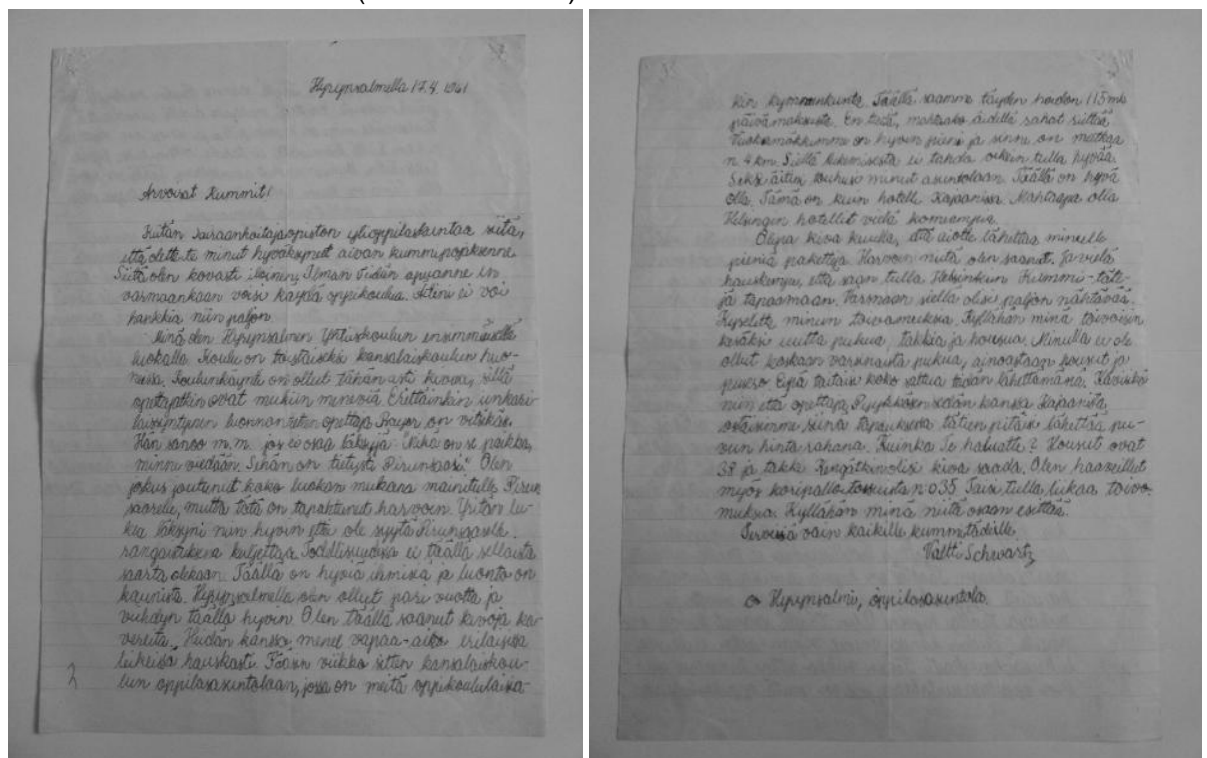
Martti Lundin omien sanojen mukaan oppilaskunta luovutti hänelle vuonna 1960, hänen tultuaan täysi-ikäiseksi, pankkikirjan ja siten oikeuden oppilaskunnan avaamaan pankkitiliin. Martti Lund suoritti armeijan 1960-1961 aikana. Armeijan jälkeen Martti Lund aloitti opiskelunsa oppilaskunnan ja hänen setänsä hänelle keräämien rahojen tuella. Herra

Lund kokee edelleen vuosikymmenien jälkeen Helsingin sairaanhoito-opiston oppilaskunnan kummipojaksi valinnan olleen kunnia-asia ja antaneen hänelle hyvät lähtökohdat elämään. (Lund 2013)

Vuonna 1961 oppilaskunta valitsi kummipojakeen hyrysalmelaisen Valtti Schwartzin. Valtti kertoi lähettämässään kirjeessä olevansa Hyrysalmen yhteiskoulun ensimmäisellä luokalla. Kirjeessään poika kuvasi elämänsä ja kouluaan sekä kiitti oppilaskuntaa siitä, että he valitsivat hänet kummipojakeen. Kirjeen kirjoitusasu oli hauska, kuten pojan kirjeestä poimittu lainaus kertoo:

"Koulunkäynti on tähän asti ollut kivaa, sillä opettajatkin ovat mukiin meneviä. Erittäinkin unkarilaissyntyinen luonnontieteenopettaja Bayer on vitsikäs. Hän sanoo m.m. jos ei osaa läksyjä: "Mikä on se paikka, minne viedään. Sehän on tietysti Pirunsaari." Olen joskus joutunut koko luokan mukana mainitulle Pirunsaarelle, mutta tätä on tapahtunut harvoin. Yritän lukea läksyni niin hyvin ettei ole syytä Pirunsaarelle rangais-
tuksena kuljettaa."

(Schwartz 1961.)

Kuva 7. ja 8. Valtti Schwartzin kirjeen 1. ja 2. sivu vuodelta 1961. (Hoitotyön koulutuksen museon kokoelmasta)

Oppilaskunnalla oli kummipoikien lisäksi kummityttö 1960-luvulla: 15-vuotias Inshirah Abu Sha`r. Hänen virallisena kummijärjestönään toimi Sairaanhoidajaoppilaskuntien liitto. Kansalaiskasvatuksen Keskus järjesti vuonna 1964 Kasvatuksen päivänä tempauksen, jonka tarkoituksena oli innostaa yhteisöjä ja yksityishenkilöitä keräämään varoja vähä-varaisten suomalaisten kuntien ja Lähi-idän pakolaisten ammattikoulutuksen tukemiseen. Helsingin sairaanhoidajaopiston ylioppilaskunta haastoi muiden sairaanhoidaja-oppilaitosten oppilaskunnat varainkeräykseen,

johon osallistuivat 21 oppilaitoksen oppilaskunnat sekä Suomen Sairaanhoidajaoppilaskuntien liitto. Suomalaisten sairaanhoidajaoppilaiden keräyksen turvin 15-vuotias Inshirah Abu Sha`r opiskeli kaksivuotisen valmistavan sairaanhoidajakurssin. Inshirahin isä elätti perhettä toimimalla maanviljelijänä Salamahin kylässä lähellä Jaffaa. Vuonna 1948 sattuneiden Arabian ja Israelin välisten levottomuuksien jälkeen perhe oli asunut UNRWA:n pakolaisleirillä Jordaniassa. Inshirahilla oli kuusi sisarta ja kaksi veljeä. (Sairaanhoidajaoppilailla kummilapsi 1965.)

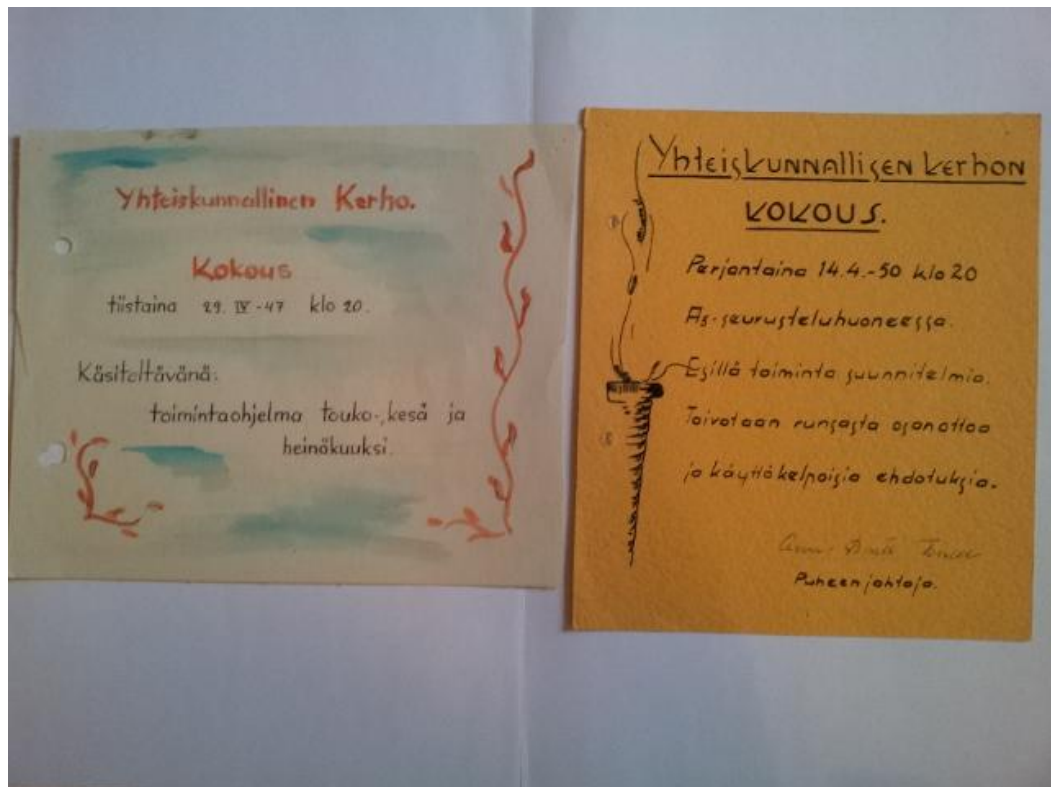

Kuva 9. Inshirah Abu Sha`r vuodelta 1965.

(Hoitotyön koulutuksen museon kokoelman valokuva)

6.3 Yhteiskunnallinen kerho

Kerhon tarkoituksena oli toimia oppilaskunnan alaisena harrastuspiirinä. Kerhon jäseneksi pääsi jokainen oppilaskuntaan kuuluva, joka hyväksyi kerhon säännöt. Kerho järjesti useita tapahtumia, juhlia ja hyväntekeväisyyskeräyksiä. Hyväntekeväisyyskohteisiin kuuluivat muun muassa Hollannin apu ja Saksan koululaisten tukeminen.

Kuva 10. Yhteiskunnallisen kerhon kokouskutsu vuodelta 1947 ja 1950. (Hoitotyön koulutuksen museon kokoelmasta)

Yhteiskunnallinen kerho järjesti 6.12.1946 itsenäisyyspäivän juhlan, johon opettajien ja oppilaiden lisäksi osallistui kotiapulaisia ja Tukholmankatu 10:n A-siiven sairaalan invalidit. Tilaisuus oli samalla kerhon ensimmäinen julkinen esiintyminen. Juhlan kunniaksi suuri seurusteluhuone oli koristeltu köynnöksillä ja kahdella suurella Suomen lippulla. Lippujen ohella juhlallisuutta loi neljä kansallispukuista tyttöä, joiden saavuttua kulkueena saliin, laulettiin yhteislauluna "Siniristilippumme".

Juhlallisuuksia jatkoi kerhon puheenjohtaja Helmi Mäki, joka toivotti puheessaan vieraat tervetulleiksi ja nosti esiin Tukholmankadulla ensimmäisen kerran vietettävän itsenäisyyspäivän juhlan merkityksen ja toivomuksen siitä, ettei juhla olisi ensimmäinen ja viimeinen vaan, että koulunväki pääsisi vuosittain kokoontumaan samoissa merkeissä. Puheen jälkeen esiintyi oppilaskunnan kuoro Alli Lampilan johdolla ja esitti "Suomalaisen rukouksen" sekä Sibeliuksen "Aamusumussa". Lauluja seurasi koulun oppilaan Pirkko Norkon lausuma Veikko Antero Koskenniemen runo "Vanha Markku". Tämän jälkeen opiskelija Tuovi Meritähti piti puheen Suomenlipulle. Puheessaan Tuovi mainitsi, että ihmisten tulisi kiinnittää lippulaulussa erityistä huomiota sanoihin: "Sinun puolestas elää on halumme korkehin". Puheen jälkeen koulun oppilas Marta Nygren esitti

viulusooloja juhlijoiden ihastukseksi. Juhla loppui yhdessä laulettuun isänmaan virteeseen. (Peltola 1946.)

6.3.1 Yhteiskunnallisen kerhon säännöt

30.1.1947 Helsingin sairaanhoitajatarkoulun oppilaskunta hyväksyi kokouksessaan sairaanhoito-oppilaiden Yhteiskunnallisen kerhon säännöiksi:

1. Kerho toimii oppilaskunnan alaisena harrastuspiirinä.
2. Kerhon tarkoituksena on kehittää sairaanhoito-oppilaiden sosiaalista valveutuneisuutta.
3. Kerhon jäseneksi voi liittyä jokainen oppilaskuntaan kuuluva, joka hyväksyy kerhon tarkoituksen.
4. Kerhon toimintaa ohjaa johtokunta, johon valitaan kerhon jäsenien keskuudesta puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja sihteeri. Toimintakausi on kalenterivuosi. Johtokunta esittää toimintaohjelman neljännesvuosittain jäsenkokouksen hyväksyttäväksi. Kerho voi kutsua tuekseen ja neuvonantajakseen kuraattorin, joksi jäsenkokous valitsee yhteiskunnallisia kysymyksiä ja sairaanhoitotyötä lähellä olevan henkilön.
5. Kerho keskustelee ja päättää asioistaan jäsenkokouksissa, joita on pidettävä kerran kuussa. Kokous on päätösvaltainen, jos saapuvilla on vähintään puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä kaksi muuta jäsentä.
6. Kerhon menoihin hankitaan varat jäsenkokouksen päättämällä tavalla.
7. Jos kerho syystä tai toisesta hajoaa, ottakoon oppilaskunta sen omaisuuden haltuunsa.
8. Muissa kohdin kerho noudattakoon Oppilaskunnan sääntöjä.

(Mäki ym. 1946.)

7 Yhteistyö muiden tahojen kanssa

Helsingin sairaanhoitajakoulun ylioppilaskunta teki paljon yhteistyötä muiden korkeakoulujen ja yliopistojen ylioppilaskuntien kanssa. Yhteistyökumppaneihin kuuluivat muun muassa muiden sairaanhoitajaoppilaitosten oppilaskunnat, Suomen sairaanhoito-oppi-

laitosten oppilaskuntien liitto ry, Helsingin yliopiston oikeustieteellisen tiedekunnan opiskelijoiden tiedekuntajärjestö Pykälä ry ja teekkarit. Yhteistyötä tehtiin kansallisella tasolla opetuksesta päättävän tahon Ammattikasvatushallituksen sekä Helsingin seudun opiskelija-asuntosäätiön ja erilaisten yksityisten yritysten kanssa. Yhteistyötä tehtiin myös hyväntekeväisyysjärjestöjen, kuten Suomen Punaisen Ristin, Unicefin ja Amnestyn kanssa. Ylioppilaskunta osallistui ahkerasti terveysalan liittojen rahan keräyksiin, erityisesti 1980-luvulla.

7.1 Yhteistyö muiden sairaanhoitajaoppilaitosten oppilaskuntien kanssa

Vuonna 1986 Helsingin IV sairaanhoito-oppilaitos, Helsingin sairaanhoito-opisto ja Helsingfors Svenska Sjukvårdinstitutin lähettivät Helsingin kaupunginhallitukselle anomuksen, joka koski oppilaitosten koulutustasoisessa koulutuksessa olevien opiskelijoiden matkalippualennusta. Oppilaitokset toivoivat muutosta kaupunginhallituksen vuonna 1982 tekemään koululaisalennuslippupäätökseen, jonka mukaan alennukseen on oikeutettu mikäli muun muassa seuraavat ehdot täyttyvät: oppilas on alle 19-vuotias tai aloittanut tämänhetkisen koulunsa alle 19-vuotiaana, oppilas ei saa palkkaa kouluajaltaan eikä ole vakinaisessa työssä ja oppilaan asunnon ja koulun välinen suora etäisyys kartalla janalla mitattaessa on vähintään kilometrin. Anomuksen jättäneiden oppilaitosten opiskelijoille Helsingin kaupungin kriteerit olivat epämieluisia, sillä ne sulkiivat heidät alennusedun ulkopuolelle. (Helsingin kaupunginhallitus 1986.)

2010-luvulla kaikilla Helsingin Seudun Liikenteen sisällä asuvilla päätoimisilla yli 17-vuotiailla opiskelijoilla on oikeus opiskelijalippuun julkisissa liikennevälineissä. Opiskelijalippu on puolet normaalihintaisen lipun hinnasta. Voimassa olevalla opiskelijakortilla, jossa on lukuvuotta vastaava tarra, saa myös Suomen valtion sisällä matkustaa junalla puoleen hintaan. (Helsingin Seudun Liikenne 2013.)

7.1.1 Sairaanhoitajaoppilaiden harrastuskilpailu vuonna 1951

Helsingin sairaanhoitajaopiston juhlasalissa järjestettiin 17.4.1951 Suomen sairaanhoitajakoulujen oppilaskuntien välinen harrastuskilpailu. Kilpailuja oli seuraamassa useita opettajia ja osallistuvien koulujen oppilaita. Kyseessä oli oppilaskuntien toinen ”vuositainen” kokoontuminen kisojen merkeissä, edellisvuonna kisat oli pidetty Porin Sairaanhoitaja-Terveyskoulussa. Kisapäivää edeltävänä lauantaina kilpailuun osallistuvat

käsityöt oli asetettu näytteille arviointia varten. Rouva Iversen, lehtori Mikkola ja toimittaja Virkki suorittivat arvioinnin. Arvostelijoiden yleisnäkemys oli, että töiden taso kaiken kaikkiaan oli hämmästyttävän hyvä. Arvostelussa työt luokiteltiin neljään ryhmään ja niissä palkinnot jaettiin seuraavasti:

Ompelutyöt:

1. *palkinto (jaettu ykkössija): Aino Ala-Räisänen, Oulu ja Aune Kämäräinen, Helsinki*
2. *palkinto (jaettu kakkossija): Aune Kämäräinen, Helsinki ja Raili Kosola, Vaasa*

Neuletyöt:

1. *palkinto: Ritva Löyttyniemi, Helsinki. Osallistuja oli kutonut luonnon väreistä puvun, jota arvostelijat kuvasivat "täysosumaksi".*
2. *palkinto (jaettu kakkossija): Raija Einola, Kuopio ja Linnea Iversen, Helsinki*

Pitsit:

1. *palkinto: Tellervo Simula, Turku. Osallistujan pitsi oli niin tavattoman taitavasti ja kauniisti nyplättyä, että sen ylivoimaisuus muihin töihin nähden esti arvostelijoita jakamasta muita kyseisen ryhmän palkintoja ollenkaan.*

Kudonnaiset:

2. *palkinto: Pirkko Riihimaa, Helsinki. Osallistuja voitti suurenmoiseksi kuvatulla täkänällään.*
3. *palkinto: Maija-Kaisa Tuomola, Helsinki*
1. *palkintoa ei jaettu.*

(Simola 2002c)

7.2 Yhteistyö Pykälä ry:n kanssa

Ylioppilaskunta teki Helsingin yliopiston oikeustieteellisen tiedekunnan opiskelijoiden tiedekuntajärjestön Pykälä ry:n kanssa oikeusapu-sopimuksen vuonna 1985. Sopimuksen mukaan Pykälä ry neuvoo asiakkaita, eli sairaanhoito-oppilaitoksen opiskelijoita, heidän

oikeudellisissa ongelmissaan. Oikeusapu on maksutonta, mutta asiakkaalta peritään oikeusavun antamisesta aiheutuneet välittömät kulut. Maksu oli katettu ylioppilaskunnan maksamalla vuosittaisella jäsenmaksulla. (Pykälä ry 1985.)

7.3 Yhteistyö ammatti- ja terveysalaliittojen kanssa

Terveydenhuoltoalan ammattijärjestö Tehy ry on alusta asti tehnyt vahvasti yhteistyötä sairaanhoito-oppilaitosten oppilaskuntien hallitusten kanssa. Vuonna 1983 Tehy ry järjesti työtaisteluna mielenosoitusmarssin 3.5.1983 Töölön kisahallilta Arkadian aukiolle. Lähettämässään kirjeessä Tehy ry toivoi opiskelijoiden osallistumista ja tukea, minkä seurauksena opiskelijat osallistuivat mielenosoitukseen ja sitä seuranneeseen lakkoon. Ylioppilaskunta myös avusti lakon paikallisohtoa taloudellisesti, osallistui mielenosoitusmarsseihin ja järjesti omia tiedotustilaisuuksiaan tapahtumien etenemisestä. Lähes kuukauden kestäneen lakon vaikutukset jäivät kuitenkin kansallisella tasolla vähäisiksi.

Vuonna 1984 Tehy ry kutsui oppilaskunnasta kaksi edustajaa SSOL ry:n kanssa järjestämilleen opintopäiville 7.-8.9.1984. Opintopäivillä seminaarien aiheina oli muun muassa Tehy ry:n kehitysyhteistyö, yhteiskunnan muutos ja sen vaikutus terveydenhuoltoon sekä yhteiskunnan muutoksen haasteet terveydenhuollon koulutukselle. Opintopäiviin kuului lisäksi ryhmätehtäviä, joiden tekemisen yhteydessä eri oppilaitoksista tulevat opiskelijat pääsivät vaihtamaan mielipiteitä. Tehy ry maksoi osallistujien matkakulut joukko- liikenteen kustannusten mukaan sekä täysihoitokulut paikan päällä. (Luoma 1984.)

Vuonna 1983 Invalidiliitto ry lähetti ylioppilaskunnalle pyynnön osallistua Auttavat kädet -listakeräykseen. Keräyksestä saadut varat Invalidiliitto ry aikoi käyttää vaikeavammaisten nuorten koulutus-, kuntoutus- ja sopeutumisvalmennusten sekä asumisvalmennusten parantamiseen. Invalidiliitto ry kirjoitti pyynnössään muun muassa seuraavaa:

”Toivomme, että oppilaitoksenne oppilaat haluavat mahdollisimman monilukuisina osallistua Auttavat kädet -listakeräykseen ja tällä tavalla omalta osaltaan auttaa vaikeavammaisia kanssanuoriaan tulemaan yhteiskunnan tasavertaisiksi jäseniksi”.

Vuonna 1986 sairaanhoito-opiston ylioppilaskunta sai Invalidiliitto ry:ltä toisen pyynnön osallistua Auttavat kädet -listakeräykseen. Tähänkin keräykseen ylioppilaskunta päätti osallistua. Palkkiona keräyksen suorittamisesta ylioppilaskunta sai 20 % tuotoista. Tämän lisäksi jokainen opiskelija, joka keräsi 150 markkaa, sai Nuutajärven -lasikoristeen. (Invalidiliitto1986.)

Vuonna 1986 Allergialiitto pyysi Helsingin sairaanhoito-opistolta ja ylioppilaskunnalta apua rahankeräykseen. Allergialiitto sai rahankeräyslupan Uudenmaan lääninhallitukselta ajalle 1.9.-31.12.1986. Keräyslupa koski ainoastaan koulun tiloissa suoritettua keräystä, sen sijaan koulun ulkopuolella tapahtuvaa keräystä varten ylioppilaskunnan täytyi itse hakea lupa. Keräyksen tuotto meni Allergialiitolle sen toiminnan tukemiseen. Allergialiiton kirjeestä innostunut ylioppilaskunta lähetti kirjeen jaostonjohtajalle, jossa he pyysivät lupaa taksvärkkikeräykseen, koska "se olisi kiva ja mukava tapa järjestää keräys". Kirjeessään ylioppilaskunta pyysi saada vapautusta opetuksesta kahden tunnin ajaksi jollekin iltapäivälle ruokailun jälkeen. Näin mahdollistettaisiin jokaisen halukkaan opiskelijan ja henkilökunnan jäsenen osallistuminen tempaukseen. Jaostonjohtaja Kaarina Eskolan vastauksessa ylioppilaskunnan pyyntö evättiin opetuksen vapauttamisen osalta, koska opiskelijoiden opintojen nähtiin kärsivän siitä. Kirjeessään jaostonjohtaja totesi myös, ettei oppilaitoksella ole oikeutta myöntää vapautusta pelkän taksvärkkipäivän perusteella. (Allergialiitto 1986.)

Vuonna 1986 Kehitysvammaisten Tukiliitto ry järjesti toimintansa 25-vuotisjuhlavuoden merkeissä valtakunnallisen Jelppis-86 -keräyksen. Keräyksen tavoitteena oli käyttää saatavat tulot kehitysvammaisten parissa tehtävään monipuoliseen valtakunnalliseen sekä paikalliseen vapaaehtoistyöhön. Kertyvillä varoilla kehitettiin muun muassa omaisten keskinäistä tukitoimintaa, virkistystoimintaa sekä kehitysvammaisten omaehtoista toimintaa. Kehitysvammaisten tukiliitto pyysi ylioppilaskunnalta myönteistä suhtautumista ja tukea Jelppis-86 keräykseen. (Kehitysvammaisten Tukiliitto1986.)

Kuva 11. Kehitysvammaisten Tukiliitto ry:n Jelppis-86 -maksulomake. (Hoitotyön koulutuksen museon kokoelmasta)

7.4 Yhteistyö teekkareiden kanssa

Yhteistyö Teknillisen korkeakoulun kanssa alkoi jo 1940-luvulla. Yhteistyö koostui pääsääntöisesti vuosittaisista tanssiaisista ja huumorimielisistä kisailuista. Kisailu ja juhlien pito sai välillä koomisiakin piirteitä: 1960-luvulla teekkarit päättivät tempaista vappuna ja kiipesivät Tukholmankatu 10:n paloportaita pitkin, siivousparvekkeen kautta, kerroksiin keskellä yötä. Teekkarit hakivat torven toivotuksien sairaanhoitajaoppilaita juhlimaan kanssaan. Tempauksen jälkeen parvekkeiden oviin laitettiin koulun toimesta munalukot. Teekkarit joutuivat myös johtajattaren puhutteluun, jonne he tulivat mukanaan sylillinen ruusuja ja pääsivät tämän ansiosta pelkällä varoituksella. (Lyytikäinen 2001.)

7.4.1 Potkukelkkakilpailu vuonna 1954

Ajatus potkukelkkakilpailuun osallistumisesta lähti Teekkaripoikien lehdessä "kipusikoille" esittämästä haasteesta, johon sairaanhoitajaopiston oppilaat vastasivat runomuodossa. Kilpailun sijainniksi sovittiin Laajasalon meren jää Munkkiniemen ja Otaniemen opinahjojen välissä. Potkukelkkaviestistä päästiin nauttimaan aurinkoisessa talvisäässä suuren ihmisjoukon kannustaessa kilpailijoita. Kilpailu ratkesi lopulta sairaanhoitajattarien voitoksi, hyvän potkukelkkailutekniikan ansiosta, vaikka teekkarit

olivat aloittaneet fyysisen valmistautumisen taistoon jo hyvissä ajoin. Hyvinä voittajina kipusiskot myös antoivat ensiapua Teekkaripoikien kisassa saamiin "vammoihin". Kilpailun jälkeen osapuolet jatkoivat Otaniemessä pidettyihin päättäjäistansseihin.

(Sairaanhoitajakoulun oppilaskunnalle 1954; Vastaus teekkarien haasteeseen 1954.)

Kuva 12. Teekkareiden "kipusiskoille" esittämä haaste ja sairaanhoitajaopiskelijoiden

vastaus siihen vuodelta 1954. (Hoitotyön koulutuksen museon kokoelmasta)

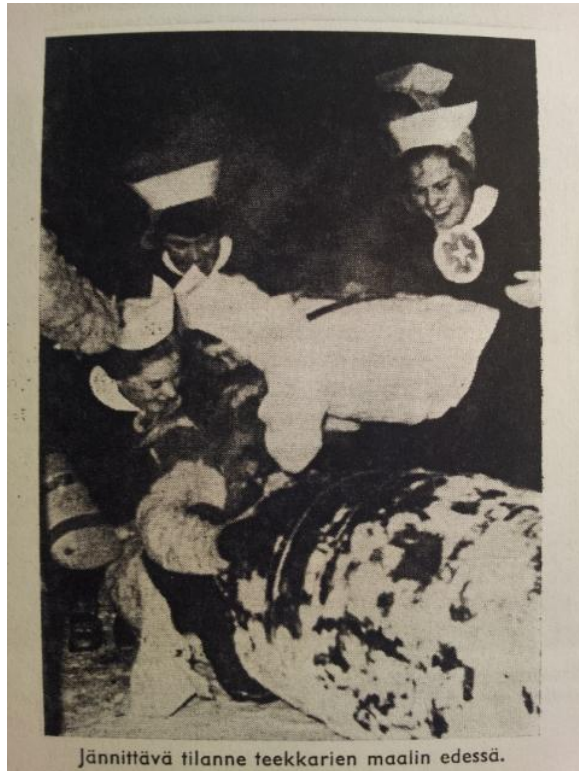
Kuva 13. Kipusiskojen näyte ensiaputaidoistaan potkukelkkakilpailussa, vuodelta 1954. (Hoitotyön koulutuksen museon kokoelman valokuva)

7.4.2 Talvikisailu vuonna 1958 kipusisko-teekkarikisat

Teekkareiden valitettua Helsingin päivälehtien yleisönosaston kirjoituksissa ”jäätäneitä sydämiään”, jotka kipusiskojen tulisi sulattaa ystävällismielisten kisailujen merkeissä, kipusiskot ottivat haasteen vastaan varmoina voitostaan. Kisat pidettiin Otaniemessä, jossa ensimmäisenä lajina oli napakelkkailu. Napakelkkailussa osallistujat asettuivat vatsalleen vanerin palalle, joka oli köydellä kiinnitetty viisi metriä pitkään vipuun. Vivun toisessa päässä oli kiinni traktori, joka pyöritti laitosta kovaa vauhtia ympäri. Osallistujan tarkoituksena oli pysyä kyydissä mahdollisimman pitkään.

Napakelkkailun voittivat ylivoimaiset teekkarit kipusiskojen urheasta kamppailusta huolimatta. Kipusiskot voittivat seuraavan lajin, jääkiekkoilun, jossa maaleja tehtiin luudanvarsilla ja tavoitteena oli saada potkupallo tynnyriin. Tapaturmien sattuessa tehokas ensiapuryhmä oli nopeasti saatavilla. Kisojen välillä paikalle ajoi Teekkarikylän pakettiauto ”Nalle Puh”, jonka kummitätejä kipusiskot olivat. ”Nalle Puhin” todettiin ajaneen moitteet-

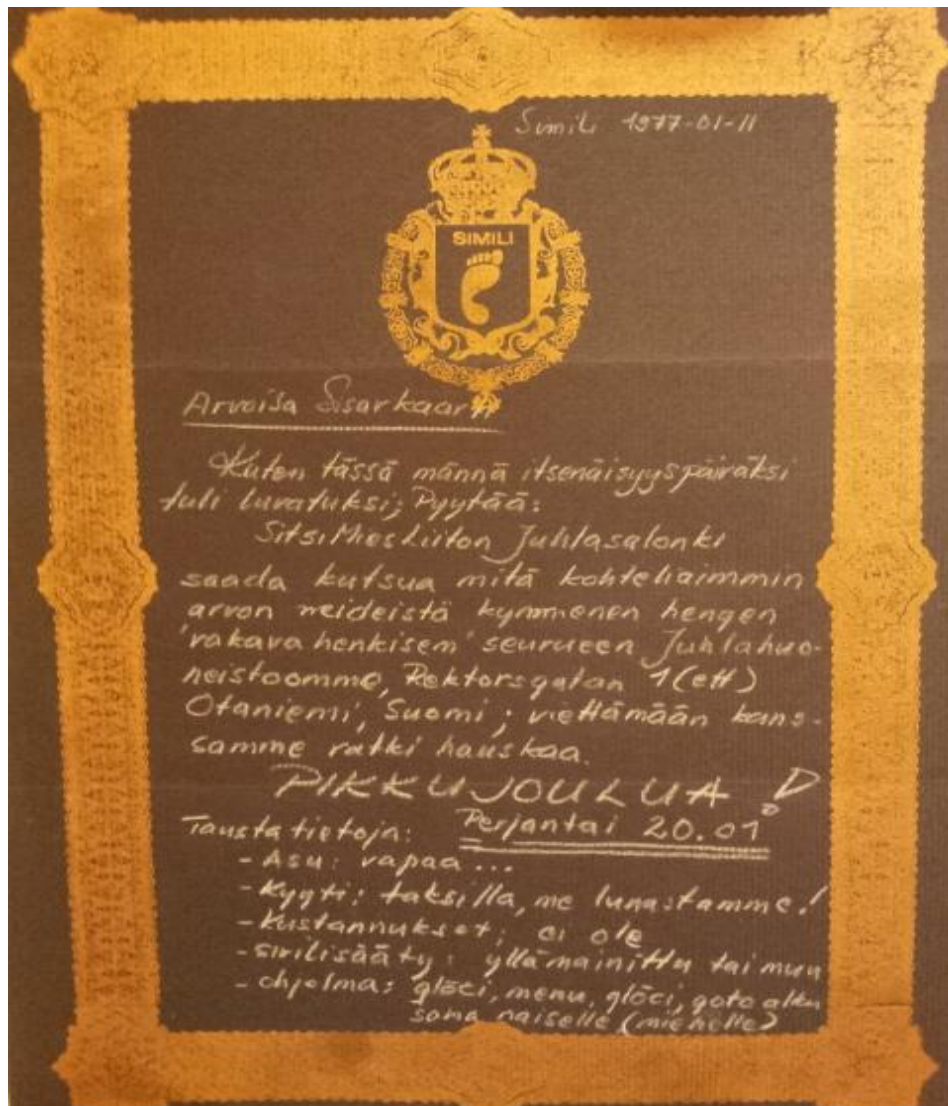
tomasti “fuksivuotensa” ajan, joten kipusiskot luovuttivat sille teekkaritupsun ansioituneen ajon merkiksi. Kisailun jälkeen iltaa jatkettiin tanssiaisten merkeissä. (Simola 2002n.)

Kuva 14. Talvikisailun napakelkkailun loppuhuipennus vuodelta 1958. (Hoitotyön koulutuksen museon kokoelmasta)

7.4.3 Kutsu teekkareiden juhliin

Teekkarit lähettivät sairaanhoitajaopistolle kutsun 11. marraskuuta vuonna 1977, jossa heitä pyydettiin osallistumaan pikkujoulujuhlaan 20. tammikuuta vuonna 1978. Teekkareiden kutsusta käy ilmi heidän luvanneen sairaanhoitajaopiskelijoille kutsuvansa nämä pikkujoulujuhliin jo edellisen vuoden Itsenäisyyspäivän aikoihin. Kutsu on kirjoitettu humoristiseksi, mihin viittaa muun muassa kutsuttuja koskeva pyyntö “vakava henki-sestä” mielenlaadusta ja pikkujoulujen ajankohta. (Sitsimiesliitto 1977.)

Kuva 15. Sitsimiesliiton sairaanhoitajaopiskelijoille esittämä pikkujoulukutsu vuodelta 1977. (Hoitotyön koulutuksen museon kokoelmasta)

8 Yhteistyö Ammattikasvatushallituksen kanssa

Helsingin sairaanhoito-opiston ylioppilaskunta teki erittäin tiivistä yhteistyötä Ammattikasvatushallituksen kanssa vuosina 1966-1991. Ammattikasvatushallitus edelsi nykyistä opetushallitusta ja se vastasi ammattikoulutuksen järjestämisestä. Ammattikasvatushallituksen tehtäviin kuuluivat muun muassa opetussuunnitelman laatiminen, oppimateriaalien hankkiminen ja koulujen rakentaminen. Ylioppilaskunnan ja ammattikasvatushallituksen välillä käytyihin asioihin lukeutuvat:

- Sairaanhoidon opistolla suoritettu taksvärkkikeräys vuonna 1978
- Opiskelijoiden käytännöllisen edistymisen arviointikriteerit vuonna 1978
- Sairaanhoidon opiston uuden ruokalan rakentaminen vuonna 1979
- Vuosilomasijaisina toimivien opiskelijoiden palkkaukset vuonna 1979

8.1 Käytännön harjoittelun arviointi

Vuonna 1977 Suomen sairaanhoidon oppilaitosten oppilaskuntien liitto ry lähetti kirjeen Ammattikasvatustalitukselle, jossa se ehdotti käytännön harjoittelun numeroarvioinnin poistamista. Ylioppilaskunnan kattojärjestön mukaan arviointi numeroin asettaa opiskelijat eriarvoiseen asemaan, sillä käytännön harjoittelu kentät ovat erilaisia ja vaatavuus- tasoltaan eri luokkaa. Arvioinnin antava opettaja ei ehdi kiireiltään seurata opiskelijan etenemistä eikä keinoa varmistaa opiskelijan osaamista ole, koska harjoittelupaikkojen ohjaajistakin on pulaa. SSOL ry esittikin, että arvioinnissa otettaisiin käyttöön hyväksytty–hylätty -arviointiasteikko ja näihin liittyvä kirjallinen ja suullinen palaute. (Ammattikasvatustalitus 1977.)

Ammattikasvatustalituksen päätös oli suoiea SSOL ry:n ehdotukselle ja se esitti, että oppilaitokset kokeilisivat siirtymistä arvosanoihin hyväksytty–hylätty ja numeraalista arvosanaa ei käytännön harjoittelusta enää annettaisi. Hyväksytty–hylätty -arviointiasteikkoon siirtymisen kriteerinä pidettiin kuitenkin hyväksytyn alarajan tiukentamista, suullisen tai kirjallisen kokeen pitämistä käytännön harjoittelun jälkeen, jonka hyväksyminen olisi edellytys hyväksytty -arvosanalle. Koe voidaan käsittää kypsyyskokeena, joka selvitti, miten opiskelija oli konkreettisesti esimerkkitapauksessa oivaltanut hoitotapahtuman. Ammattikasvatustalitus piti tärkeänä, että oppilaitokset kokeilisivat uutta arviointiasteikkoa ja raportoisivat siitä sitten kirjallisesti takaisin. Raporttien perusteella päätettäisiin, siirryttäisiinkö kokonaan hyväksytty–hylätty -arviointiasteikkoon. (Ammattikasvatustalitus 1980.)

2010 -luvulla Metropolia Ammattikorkeakoulussa on käytössä hoitotyön käytännön harjoittelujaksojen arvioinnissa hyväksytty–hylätty -arviointiasteikko ja harjoittelua seuraavasta kypsyyskokeesta on luovuttu. Neljä vuosikymmentä sitten vaikuttaneiden opiskelijoiden työ on merkittävästi vaikuttanut tämän päivän opiskeluun arviointikriteereistä lähtien.

8.2 Sairaanhoito-opiston ruokalan siirtäminen uusiin tiloihin

Vuonna 1979 Ammattikasvatushallitus teki päätöksen, jossa oppilaitoksen A1 -tiloissa sijainneet kanttiini ja vapaa-ajantilat siirrettäisiin A2 -tiloihin rakennettavan ruokalan yhteyteen. Helsingin sairaanhoito-opiston ylioppilaskunta ryhtyi toimeen muutosta vastaan, hankkimalla allekirjoituksia adressiin, jossa vastustettiin tulevia suunnitelmia. HSY sai kerättyä adressiin 376 nimeä, jotka he lähettivät kirjeen mukana Ammattikasvatushallitukselle. Kirjeessään ylioppilaskunta totesi, että kanttiinin ja vapaa-aikatilojen siirtäminen ruokalan yhteyteen ei palvelisi ketään, vaan aiheuttaisi ruuhkaa ruokalaan varsinkin, kun opiskelijamäärä aiottiin tuntuvasti korottaa tulevaisuudessa. Kirjeessä sanottiin seuraavaa:

“Niinpä me allekirjoittaneet vaadimme, että nykyiset oleskelu- ja vapaa-ajanviettotilat, samoin kuin kanttiini, säilytetään entisillä paikoillaan A1:llä. Tällöin luodaan edellytykset opiskelijoiden, opettajien ja muun henkilökunnan viihtyvyydelle ja rentoutumiselle työn lomassa. Tällöin ei myöskään ruokala- ja kanttiinitoiminta sekoittuisi vaan molemmat säilyisivät omina kokonaisuuksinaan, mikä on niiden toiminnan edellytys”.

(Helsingin Sairaanhoito-opiston Ylioppilaskunta ry 1979.)

Vastauskirjeessään Ammattikasvatushallitus pyysi sairaanhoito-opistoa informoimaan opiskelijoitaan ruokalaa koskevista suunnitelmista. Ruokalan suunnitelmat kytkeytyivät laajempaan opistoa koskevaan saneeraukseen, minkä tarkoituksena oli toimintojen tarkoituksenmukaistaminen. ”Opiskelijoiden kirjeessään peräänkuuluttamat viihtyisyys ja käytännöllisyys on otettu huomioon rakennussuunnitelmassa”, todettiin Ammattikasvatushallituksen vastauskirjeessä. Ammattikasvatushallitus myös moitti ylioppilaskuntaa saamansa kirjeen muodollisuudesta ja äidinkielen käytöstä sekä totesi, että sanavalinnat kuten ”me vaadimme”, eivät ole asiatekstiin täysin soveliaita. (Ammattikasvatushallitus 1979.)

Ylioppilaskunnan vastustuksesta huolimatta ruokala rakennettiin A2 -kerrokseen, jossa se palvelee edelleen vuonna 2013. Kanttiini on siirretty eteisaulan yhteyteen, jossa se palvelee myös vapaa-ajanvietto-tilana. 2010-luvulla koulussa toimii lisäksi vapaan-ajan tiloina Megorat, joita on Tukholmankadulla kolme kappaletta. Megorat eli Metropolian

Agora tilat mahdollistavat tutustumisen Tukholmankadun eri alojen opiskelijoihin. Tiiloissa voi viettää aikaa, työskennellä ja kohdata muita metropolialaisia. Megorat ovat oppilaiden käytössä koko koulupäivän ajan ja ne on yksinomaan suunniteltu vapaa-ajan viettämistä varten.

8.3 Vuosilomasijaisten palkkiot

Vuonna 1979 Ammattikasvatusthallitus pani toimeen sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen sairaanhoitajaopiskelijoiden vuosilomasijaisuuksien palkkioiden valtionavuista. Opiskelijat tuli jatkossa ottaa töihin lomittajan nimikkeellä joko työsopimussuhteeseen tai virkasuhteeseen (yleensä tilapäinen virkasuhde). Opiskelijan vuosiluokka määrittä maksettavan palkan ja mitä pidemmällä opiskelija oli opinnoissaan, sitä enemmän hän sai palkkaa ja vastuuta. Mikäli opiskelijan saama peruspalkka oli enemmän kuin kaksi palkkaluokkaa alempi kuin valmistuneen hoitajan, tuli myös opiskelijan toimenkuvaa työpäällä supistaa. Opiskelijan velvollisuuksista voitiin vähentää esimerkiksi lääkkeiden jakelu, yövuorot ja vaativat sairaanhoidolliset toimenpiteet.

(Ammattikasvatusthallitus 1979.)

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus on vuonna 2013 edelleen voimassa, vaikka valtionapua ei tarjotakaan enää opiskelijoita palkkaaville kunnille. Opiskelijoiden saama palkka määräytyy edelleen opinnoissa etenemisen mukaan ja opintopisteet määräävät palkasta vähennettävän epäpätevyysprosentin suuruuden.

8.4 Kysely mahdollisuudesta korotustenttiin

Ylioppilaskunta lähetti 3.4.1984 kyselykirjeen Sairaanhoitajajäoston opettajien kokoukseen, joka koski tutkintojärjestysten muutosta sekä korotustenttimahdollisuutta. Ylioppilaskunta sai kirjeeseen vastauksen opettajajäoston puheenjohtajalta Irma Kuosmaselta 7.5.1984. Kirjeessä todettiin, että sairaanhoitajajäoston tutkintojärjestys on tarkastettu viimeksi edellisvuonna ja että sitä pidetään edelleen käyttökelpoisena ja sopivan väljänä sovellettavaksi lukukausien erilaisiin tarpeisiin. Näin ollen ylioppilaskunnan toivomaa uusintatenttimahdollisuutta ei saatu. (Ammattikasvatusthallitus 1984.)

Metropolia Ammattikorkeakoulussa hoitotyön koulutusohjelmassa ei ole vielä 2010-luvulla mahdollista korottaa hyväksytyjä tenttejä. Hylätyn tentin sen sijaan saa yrittää uusia kaksi kertaa, minkä jälkeen kyseinen opintojakso tulee suorittaa uudelleen.

9 Oppilaskunnan toiminnan aikana tapahtuneet muutokset

Oppilaskunnan toiminnan aikana sairaanhoitajaksi opiskeleminen on muutettu opiskelijoille maksuttomaksi ja koulurakennuksessa olleet tupakkahuoneet on poistettu. Opiskelijoiden turvallisuuteen on myös kiinnitetty enemmän huomiota muuttamalla koulun puolesta saatavat vakuutukset kattavammaksi.

9.1 Opiskelusta aiheutuneet kustannukset 1950-luvulla ja 2010-luvulla

Opiskelu sairaanhoito-opistossa maksoi vuonna 1952 aloittaneille opiskelijoille koko kouluaikaa (17.1.1952- 17.1.1955) 22.000 mk (nykyrahassa n. 573 euroa. eli n. 3410 vanhaa markkaa). Opiskelu kesti yhteensä kolme vuotta ja se aloitettiin neljän kuukauden pituisella valmistavalla jaksolla. Sinä aikana kaikkien opiskelijoiden oli asuttava oppilaskodissa HSO:ssa. Asumismuoto oppilaskodissa oli kasvattavaa ja yhteishenkeä luovaa, sillä oppilaat asuivat kahden hengen huoneissa. Opinnot oli jaettu kolmeen lukujaksoon, jotka sisälsivät erikoistumisen jaksoja, kuten sisätautien ja kirurgisen sairaanhoidon jaksot. Osa opiskelijoista siirtyi syksyllä 1954 opiskelemaan erikoistumisalaansa lukuvuodeksi 1954-1955 Sairaanhoitajien Jatko-opisto - Valtion Terveystieteiden opistoon. Opiskelijat valmistuivat samaan aikaan kurssitovereidensa kanssa, mutta jatkoivat erikoistumisopintoihin vielä neljä kuukautta. (Välähdyksiä kurssi 53:sta 2005: 2.)

2010-luvulla korkeakouluopiskelu on maksutonta. Kuluja opiskelijoille aiheutuu lähinnä kouluruokailusta, matkakuluista ja opiskelukirjoista sekä laboraatioharjoituksissa eli käytännön hoitotyömenetelmien harjoittelussa (esimerkiksi pistäminen, kanylointi, katetroiminen jne.) tarvittavista työasuista, vapaaehtoisesta opiskelijakortista sekä matkustamisesta harjoittelupaikkoihin. Suurimmat kustannukset syntyvät, kun harjoittelupaikka on kaukokentällä eli pääkaupunkiseudun ulkopuolella, jolloin asumis- ja elämiskulut jäävät yksin opiskelijalle, ellei kyseessä ole ulkomailla tehtävä harjoittelu. Opiskelijoiden on mahdollista anoa Kansaneläkelaitokselta opintotukea opiskeluiden ajaksi sekä nostaa valtion takaamaa opintolainaa, joka maksetaan takaisin valmistumisen jälkeen.

9.2 Tupakointi koulun tiloissa

Sairaanhoitajaopistossa oli tupakkahuoneet jokaisessa kerroksessa koulun perustamisesta lähtien. Vuonna 1960 tupakkahuone sijaitsi B5-kerroksessa. Entinen opiskelija ”Mirkku” kuvasi seuraavanlaisesti oman opiskeluaikansa tupakkakulttuuria:

”Joka kerroksessa oli tupakkahuone. Sairaanhoitajan toimenkuvaan kuului kahvin juonti ja tupakan poltto. Piti opetella tupakointi vaikkei olisi maistunutkaan, ei kuitenkaan ollut pakko tupakoida. ALKOa ei juotu kuin vappuna elysetä.”

(Lyytikäinen 2001)

Vuonna 1984 Helsingin sairaanhoito-opiston ylioppilaskunta sai kirjeen, jossa sitä kehoitettiin ottamaan tupakkahuoneet pois käytöstä. Vuonna 2013 opiskelijoille tarkoitetut tupakointialueet sijaitsivat rakennuksen sisäpihalla.

9.3 Koulun puolesta saatavat vakuutukset

Vuonna 1983 ylioppilaskunta tiedusteli opiston tapaturma-asiamieheltä opiskelijoiden vakuutuksen laajuutta. Ylioppilaskunnan saaman vastauskirjeen mukaan opiston opiskelijat ovat vakuutettuja Valtion tapaturmavirastossa opiskelutapaturman korvaamisesta annetun asetuksen (10.12.1984/851/48) mukaisesti. Asetuksen mukaan opiskelijoille korvataan tapaturmat, jotka ovat sattuneet laboratorio- tai kenttätyössä tai muussa käytännöllisessä harjoittelutyössä. Vakuutuksen piiriin eivät kuuluneet koulu- tai kotimatalla eikä opintokäynneillä sattuneet tapaturmat.

Vuonna 2013 Metropolia ammattikorkeakoulun opiskelijoiden vakuutus kattaa opiskelijoille sattuneet tapaturmat laajemmin, vakuutukseen kuuluu muun muassa koulu- ja kotimatkat, käytännön harjoittelujaksot ja ulkomaan vaihdot. (Ammattikasvatushallitus 1983.)

10 Tukholmankatu 10 Opiskelijat ry

Vuonna 2013 Metropolia Ammattikorkeakoulun opiskelijayhdistyksen nimi on Metropolia Ammattikorkeakoulun Tukholmankatu 10 Opiskelijat TXO ry. Yhdistyksestä käytettäviä nimiä ovat myös Tukholmankatu 10 Opiskelijat ry ja lyhenne TXO ry.

Opiskelijayhdistyksen säännöissä kerrotaan opiskelijayhdistyksen tavoitteista seuraavaa:

”Opiskelijayhdistyksen tarkoituksena on olla Metropolia Ammattikorkeakoulun Tukholmankadun toimipisteen opiskelijoiden etuja ajava ja harrastustoimintaa palveleva yhdistys. Opiskelijayhdistys toimii opiskelijoiden yhdysiteenä ja tiedonvälittäjänä alueellisiin opiskelijajärjestöihin sekä koulun johtoon”.

Tarkoituksen tukemiseksi opiskelijayhdistys:

- järjestää kokouksia
- järjestää keskustelu- ja koulutustilaisuuksia
- tekee aloitteita ja antaa lausuntoja opiskelijoita koskevissa kysymyksissä
- järjestää erilaisia juhla- ja vapaa-ajan tilaisuuksia
- valvoo jäsenistönsä sosiaalipoliittista asemaa sekä opiskeluun liittyvää oikeusturvaa ja toimintaoikeuksia
- pitää yhteyttä ja voi kuulua jäsenenä alueellisiin ja valtakunnallisiin opiskelijajärjestöihin ja liittoihin

Toimintansa tukemiseksi opiskelijayhdistys voi:

- omistaa kiinteää tai irtainta omaisuutta sekä vastaanottaa lahjoituksia ja testamentteja
- periä pääsymaksua juhla- ja vapaa-ajan tilaisuuksiin
- välittää opiskelijoille haalareita, kangasmerkkejä ja muita opiskelijatarvikkeita
- kantaa jäsenistöltään jäsenmaksuja

Yhdistyksen jäseneksi pääsevät kaikki Metropolia Ammattikorkeakoulun Tukholmankatu 10 opiskelijat, jotka ovat liittyneet opiskelijakunta METKA:an ja ovat liittyessään ilmoittaneet tahtovansa liittyä myös oman oppilaitoksen opiskelijayhdistykseen. Opiskelijakunta METKA:an kuulumaton Tukholmankatu 10 toimipisteen opiskelija voi liittyä opiskelijayhdistykseen ilmoittamalla halukkuutensa jäsenyyteen suoraan opiskelijayhdistyksen hallitukselle.

Opiskelijayhdistyksen jäsenellä on oikeus:

- käyttää päätäntävaltaa äänestämällä opiskelijayhdistyksen kokouksissa
- saada neuvoja opiskelua koskevissa asioissa
- hakea yhdistyksen hallitukseen

Opiskelijayhdistyksen toimielimiä ovat opiskelijayhdistyksen kokous ja hallitus, sekä hallituksen asettamat toimikunnat ja työryhmät. TXO ry pitää vuodessa kaksi sääntömääräistä kokousta kevät- ja syyskaudella, sekä ylimääräisen kokouksen, jos hallitus katsoo sen tarpeelliseksi. Opiskelijayhdistyksen kutsuu koolle hallitus ja jokaisella jäsenellä on äänioikeus kokouksessa. Sääntöjen mukaan ehdotuksesta, joka saa yli puolet äänistä, tulee opiskelijayhdistyksen päätös. Mikäli äänet menevät tasan ratkaisee puheenjohtajan päätös, henkilövalinnoissa käytetään arpaa.

Kevätkokous pidetään huhti-toukokuussa ja syyskokous marras-joulukuussa.

Kevätkokouksessa:

- esitellään hallituksen laatima toimintakertomus ja tilinpäätös edelliseltä vuodelta
- esitetään tilintarkastajien lausunto ja vahvistetaan tilinpäätös sekä päätetään tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä edellisen vuoden hallitukselle ja muille vastuuvollisille
- valitaan tarvittaessa uusia jäseniä hallitukseen
- käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat

Syyskokouksessa:

- hyväksytään hallituksen laatima toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavaa toimintavuotta varten
- valitaan opiskelijayhdistyksen hallituksen puheenjohtaja seuraavalle vuodelle
- valitaan opiskelijayhdistyksen hallitukselle puheenjohtaja sekä kahdesta yhdeksään (2-9) varsinaista jäsentä ja korkeintaan viisi (5) varajäsentä. Hallituksen toimikausi on kalenterivuosi.
- valitaan seuraavalle vuodelle yksi (1) toiminnantarkastaja ja hänelle varahenkilö
- päätetään jäsenmaksun suuruus ja kantotapa
- käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat

Opiskelijayhdistyksen hallitus kokoontuu kerran kuukaudessa puheenjohtajan tai tämän estyessä varapuheenjohtajan kutsusta tai jos vähintään yksi kolmasosa (1/3) hallituksen jäsenistä sitä ilmoittamaansa asiaa varten vaatii. Kokouksesta on ilmoitettava taululla ja hallituksen jäsenille lähetettävällä sähköpostilla päivää ennen kokousta. Hallituksen jäsenen tulee olla yhdistyksen äänioikeutettu varsinainen jäsen. Hallitus on vastuussa toiminnastaan opiskelijayhdistyksen kokoukselle.

Opiskelijayhdistyksen hallituksen tehtävänä on:

- johtaa opiskelijayhdistyksen toimintaa
- valvoa jäsenistönsä etuja
- hoitaa opiskelijayhdistyksen rahavaroja ja muuta omaisuutta
- valmistella ja kutsua koolle opiskelijayhdistyksen kokous ja panna toimeen niiden päätökset
- pitää jäsenrekisteriä
- pitää yhteyttä opiskelijakunta METKA:an ja muihin opiskelijayhdistyksen kannalta tärkeisiin järjestöihin
- antaa opiskelijayhdistyksen kokoukselle selvityksiä opiskelijayhdistyksen toiminnasta
- valita keskuudestaan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja muut toimihenkilöt

(Metropolia Ammattikorkeakoulun Tukholmankatu 10 opiskelijat TXO ry:n säännöt 2013.)

10.1 TXO ry:n toimintasuunnitelma vuonna 2013

TXO ry:n toimintasuunnitelmassa mainitaan, että sen tehtävänä on valvoa Metropolia Ammattikorkeakoulun Tukholmankatu 10 opiskelijoiden etuja ja edistää heidän hyvinvointiaan. Vuonna 2013 toiminnassa pyrittiin korostamaan edunvalvontaa toimintaa sekä kulttuuri- ja vapaa-ajan toimintaa. TXO ry:n edunvalvontatoiminta koostuu koulutus- ja sosiaalipoliittisesta edunvalvonnasta. TXO ry:llä on edunvalvontavastaavat, jotka pyrkivät toiminnallaan vaikuttamaan koulussa ja opetuksessa ilmeneviin epäkohtiin.

TXO ry:n edunvalvontavastaavat muun muassa seuraavat Myllypuron kampuksen rakentamista ja että sen suunnittelussa otetaan huomioon opiskelijoiden edut, selvittävät opiskelijoiden kokemia epäkohtia koulun toiminnassa ja vievät tietoa eteenpäin Metropolian hallintoon, sekä osallistuvat aktiivisesti METKA:n edunvalvontajaostoon.

Opiskelijajyhdistys voi osallistua myös METKA:n järjestämiin tutorkoulutuksiin. Tutorit tarjoavat vertaistutortoimintaa, jonka tarkoituksena on opastaa uusia opiskelijoita ammattikorkeakouluopintoihin. Tutoroinnista vastaavat TXO ry:n tutorvastaavat, jotka pitävät yhteyttä koulun tutoreihin, METKA:an ja koulun henkilökuntaan. Tutorvastaavien tehtäviin kuuluu muun muassa rekrytoida puolivuositain Tukholmankadulta uusia vertaistutoreita, järjestää uusien opiskelijoiden koulun aloitus, osallistua fuksiaiskierrosten järjestelyihin ja "Uusien Iltapäivä" -tapahtuman järjestelyihin. (Tukholmankatu 10 opiskelijat TXO ry 2013.)

Metropolia Ammattikorkeakoulu on kansainvälinen koulu, jolla on yhteistyökumppaneita lähes kaikista maanosista ja maista. Metropolia tarjoaa runsaasti kansainvälistymismahdollisuuksia opiskelijoilleen, esimerkiksi vaihto-opiskelu, työharjoittelu ulkomailla tai kansainvälisessä yrityksessä Suomessa, vapaavalintaiset kieliopinnot ja osallistumismahdollisuus vieraskielisiin opintoihin ja osallistuminen kansainvälisyyttä koskeville opintojaksoille.

"TXO:n kansainvälisyydestä vastaavat henkilöt pitävät yhteyttä Tukholmankatu 10:n KV-tutoreihin sekä Degree Program of Nursing -tutoreihin ja -opiskelijoihin. He tekevät yhteistyötä TXO:n tutorvastaavan kanssa".

Kansainvälisyys-vastaavat voivat osallistua METKA:n KV-jaostoon ja tiedottaa erilaisista tapahtumista myös englanniksi. (Kansainvälinen Metropolia 2013.)

Toimintakertomuksessa kerrotaan seuraavaa TXO:n kulttuuri ja vapaa-ajan toiminnasta:

”Kulttuuri ja vapaa-aika -vastaavat toimivat yhteistyössä Metropolian opiskelijakunta METKA:n hallituksen, Metropolian opiskelijayhdistysten sekä UIO ry:n, Trombi ry:n, Kadettikoulun opiskelijayhdistyksen sekä Lääketieteellisen kandidaattiseuran tapahtumavastaavien kanssa. Kulttuuri- ja vapaa-aika –vastaava järjestää erilaisia tapahtumia opiskelijoiden yhteisöllisyyden edistämiseksi.”

Kulttuuri ja vapaa-aika vastaavat osallistuvat yhteistyötahojen tapahtuma-aiheisiin kokouksiin ja järjestävät yhteistapahtumia muiden opiskelijayhdistysten kanssa. Yhteistyötä on nykyään myös Lääketieteellisen kandidaattiseuran kanssa.

METKA vastaa Metropolia Ammattikorkeakoulun kaikkien toimipisteiden liikunta mahdollisuuksista. TXO ry:llä on omat liikuntavastaavansa, jotka osallistuvat opiskelijakunnan liikuntasektorin päätöksiin. Liikuntavastaavat valvovat koulussa sijaitsevan kuntosalin kuntoa, hankkivat sinne uusia välineitä, ja tiedottavat opiskelijoita sen käytöstä. (Tukholmankatu 10 opiskelijat TXO ry 2013.)

TXO ry järjestää erilaisia tapahtumia opiskelijoille, joihin opiskelijat yleensä pääsevät alennettuun hintaan. TXO ry myy esimerkiksi opiskelijahaalareita ja haalarimerkkejä, nimineuloja sekä opiskelijoilta ostettuja, käytettyjä laboraatiovaatteita, joita käytetään käytännön harjoittelun tunneilla. TXO ry:ltä opiskelijat voivat käydä hakemassa lukuvuositarran opiskelijakorttiinsa ja/tai liikuntapassitarran.

TXO ry järjesti erilaisia tapahtumia läpi vuoden ja 2013 vuoden matkatapahtumia oli esimerkiksi ”Himosreissu” eli laskettelureissu ja laivaristeily ”Hoitsupaatti” keväällä. Nais-tenpäivän kunniaksi pidettiin juhlat 7.3.2013 paikallisessa anniskeluravintolassa ja pääsiäisenä järjestettiin Munahunter, jossa hallitus oli piilottanut paperisia pääsiäismunan kuvia ympäri koulua. Kuvien löytäjille jaettiin suklaamunia ja haalarimerkkejä. Syksyllä TXO ry oli osajärjestäjänä uusille opiskelijoille suunnatuissa Fuksiaisissa 25.9. sekä piti

farmasianopiskelijoiden ja lääketieteen opiskelijoiden kanssa moniammatillisen lääkeshoidon tapahtuman 9.11.2013, johon kuului sitsit ja koulutusta. (Tukholmankatu 10 opiskelijat TXO ry 2013.)

Nykyinen TXO ry jatkaa edelleen Helsingin sairaanhoito-opiston oppilasyhdistyksen pitkää ja tapahtumarikasta historiaa.

Lähteet

Kirjat

Benson, Inkeri 1973. Tyyne Luoma, terveydenhoitajantyön uranuurtaja. Hämeenlinna: Suomen terveydenhoitajaliitto.

Havanto, Aino Maria ym. 1989. Helsingin Sairaanhoidon opiston vaiheita sata vuotta. Mänttä.

Haastattelu

Lund, Martti 2013. Entinen kummipoika. Helsinki. Suullinen tiedonanto puhelimitse 9.12.

Verkkodokumentit

Helsingin kaupunki. 2013. Rakennusvaiheessa oleva sairaanhoitajaopisto, josta kaa-
vailtiin naisten olympiataloa. Verkkokuva (kuva 1).
<<http://www.hel.fi/hel2/tietokeskus/olympia/hki/1940/sairopisto.html>> Luettu 8.11.2013

Helsingin Seudun Liikenne. Liput ja hinnat, opiskelijat. 2013. Verkkodokumentti.
<<http://www.hsl.fi/liput-ja-hinnat/alennusliput/opiskelijat>> Luettu 26.9.2013

Hyytiäinen, Nina - Tähtinen, Juhani. Historian tutkimus ja lähteet. 2008. Verkkodoku-
mentti. <<http://www.enorssi.fi/enorssi-verkosto/virmo/virmo-1/kashisnet/kasvatuksen-historian-tutkimus/kasvatuksen-historian-tutkimus-ja-lahdekysymys>>. Luettu 27.2.2013

Kansainvälinen Metropolia. 2013. Verkkodokumentti. <<http://www.metropolia.fi/tietoa-metropoliasta/kansainvalisyys/>> Luettu 1.12.2013.

Koivula, Kari. GeneaNet. Family Tree. Anniversaries February. 2010. Verkkodoku-
mentti. <<http://gw.geneanet.org/karikoivula?lang=en&pz=vieno+aleksi&nz=koi-vula&ocz=0&m=AD&v=2>> Luettu 7.10.2013

Metropolia Ammattikorkeakoulun Tukholmankatu 10 opiskelijat TXO ry:n säännöt. 2013. Löytyy käyttäjätunnuksilla Metropolia Ammattikorkeakoulun TXO ry:n Tuubi -työ-
tilasta. Luettu 1.12.2013.

Metropolia Ammattikorkeakoulu. 2013. Verkkodokumentti. <<http://www.metropolia.fi/palvelut/hoitotyön-museo/>> Luettu 5.11.2013

Megara - Metropolian Agora. Facebook sivu. 2013. Verkkosivut.
<<https://www.facebook.com/pages/Megara-Metropolian-Agora/136950909655627?id=136950909655627&sk=info>> Luettu 21.01.2014

Poroila, Heikki. Yhtenäistetty Uuno Klami, teosten yhtenäistettyjen nimekkeiden ohje-
luettelo. Helsingin Musiikkikirjastoyhdistys. Helsinki 2012. <<http://www.kaapeli.fi/~mu-sakir/republic/Klami/Klami.pdf>> Luettu 17.4.2013

Tukholmankatu 10 opiskelijat TXO ry. 2013. Toimintasuunnitelma 2013. Verkkodokumentti. Löytyy käyttäjätunnuksilla Metropolia Ammattikorkeakoulun TXO ry:n Tuubi -työtilasta. Luettu 1.12.2013.

UNRWA - United Nations Relief and Work Agency. 2013. Verkkosivut. <<http://www.unrwa.org/>> Luettu 8.11.2013

Museon kokoelman lähteet

Kirjeet

Allergialiitto ry 1986. Allergialiiton kirje rehtorille -kirje. Saapunut Historiaa kansio. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Ammattikasvatushallitus 1971. Sairaanhoidon opiskelijoiden käytännön arvioinnista -kirje. Kootussa kansiossa Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Ammattikasvatushallitus 1977. Opiskelijoiden käytännöllisen edistymisen arvioinnista Ammattikasvatus antaa seuraavat ohjeet -kirje. Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Ammattikasvatushallitus 1977. Opiskelijoiden käytännöllisen työn arviointi -kirje. Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Ammattikasvatushallitus 1979. Oheinen Helsingin sairaanhoito-opiston Ylioppilaskunta ry 1979 -kirje. Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Ammattikasvatushallitus 1979. Vuosilomasijaisina toimivien lääketieteen opiskelijoiden, sairaanhoitaja, mielisairaanhoitajaoppilaiden sekä eräiden muiden oppilaiden palkkiot -kirje. Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Ammattikasvatushallitus 1980. Sairaanhoito-oppilaitosten käytännöllisen edistymisen arviointia selvittävä työryhmä -kirje. Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Ammattikasvatushallitus 1983. Helsingin sairaanhoito-opiston ylioppilaskunta, Opiskelijatapaturmat -kirje. Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Ammattikasvatushallitus 1984. Vastaus kirje ylioppilaskunnalle. -kirje. Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Helsingin kaupunginhallitus 1986. Tapahtui Tukholmankadulla vv. 1980-1987 -kansio. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Helsingin sairaanhoito-opisto Espoon osasto 1983. Helsingin sairaanhoito-opiston ylioppilaskunta ry -kirje. Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Helsingin sairaanhoito-opiston Yhteiskunnallisen kerhon säännöt 1947. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Helsingin sairaanhoito-opiston Ylioppilaskunta ry 1979. Ruokala- ja kanttiinijärjestelyt -kirje. Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Helsingin sairaanhoito-opiston Vantaan osasto 1983. Helsingin sairaanhoito-opiston ylioppilaskunta ry Tukholmankatu 10 -kirje. Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Husa, Hannele 1945. Helsingin Sairaanhoitajatarkoulun Oppilaskunta ry:n toimintakertomus vuodelta 1944 -kirje. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Invalidiliitto ry 1986. Hyvä vastaanottaja -kirje. Saapunut Historiaa kansio. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Kehitysvammaisten Tukiliitto ry 1986. "25 vuotta vapaaehtoistyötä" -kirje. Saapunut Historiaa kansio. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Kummipojan puolesta 1954. Helsingin Sairaanhoitajatarkoulun oppilaskunta r.y -kirje. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Kummipoika -yhteenveto 1958 -kirje. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Luoma: Oppilaskunnille -kirje 1984. Saapunut Historiaa kansio. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Peltola, Kerttu 1946. Itsenäisyysjuhla -kirje. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Pykälä ry 1985. Tervehdys HSOY:n hallitukselle! -kirje. Saapunut Historiaa -kansio. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Sairaanhoitajakoulun oppilaskunnalle. 1954. Helsingin sanomat. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Schwartz, Valtti 1962. Arvoisat kummit! -kirje. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Terveystenhoitoalan ammattijärjestö Tehy ry 1984. Oppilaskunnille -kirje. Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Terveystenhoitoalan ammattijärjestö Tehy ry 1984. Tehyn ja SOLL:n järjestämä yhteistoimikunnan järjestämät opintopäivät -kirje. Kootussa kansiossa Saapunut Historiaa. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Vastaus teekkarien haasteeseen. 1954. Helsingin sanomat. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Kutsut

Sitsimiesliitto 1977. Arvoisa sisarkaarti 01.11.1977 -kutsu. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Muut museon kokoelman lähteet

Helsingin sairaanhoitajaopiston sairaanhoitajakoulun ylioppilaskunnan toimintakertomus vuodelta 1966. Kootuissa kansiossa Tapahtui Tukholmankadulla vv. 1964-1979. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Helsingin sairaanhoitajaopiston ylioppilaskunnan toimintasuunnitelma vuodelle 1971. Kootussa kansiossa Tapahtui Tukholmankadulla vv. 1964-1979. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Lyytikäinen, Paula (toim) 2001. Kurssikuva. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Miniglyx 1971. Helsingin sairaanhoito-opiston ylioppilaskunnan lehti. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Mäki, Helmi ym. 1946. Sairaanhoito-oppilaiden Yhteiskunnallisen kerhon säännöt. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Sairaanhoitajaoppilailla kummilapsi vuodelta 1965, artikkeli. Kootussa kansiossa Tapahtui Tukholmankadulla vv. 1964-1979. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Simola Leila 2002b. Artikkelin Sairaanhoito-opiston vihkiäiset vuodelta 1948. Kootussa kansiossa Helsingin sairaanhoito-opiston historiaa v. 1947-1986. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Simola Leila 2002c. Artikkelin Sairaanhoitajaoppilaiden harrastuskilpailuista vuodelta 1951. Kootussa kansiossa Helsingin sairaanhoito-opiston historiaa v. 1947-1986. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Simola Leila 2002d. Artikkelin Olympialaisten merkeissä vuodelta 1952. Kootussa kansiossa Helsingin sairaanhoito-opiston historiaa v. 1947-1986. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Simola Leila 2002f. Artikkelin Juhliva oppilaskunta vuodelta 1952. Kootussa kansiossa Helsingin sairaanhoito-opiston historiaa v. 1947-1986. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Simola Leila 2002g. Artikkelin Kisailua vuodelta 1958. Kootussa kansiossa Helsingin sairaanhoito-opiston historiaa v. 1947-1986. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Simola Leila 2002l. Artikkelin Oppilaitten kulttuuripäivät vuodelta 1956. Kootussa kansiossa Helsingin sairaanhoito-opiston historiaa v. 1947-1986. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Simola Leila 2002n. Artikkeliksi Kisailua vuodelta 1958. Kootussa kansiossa Helsingin sairaanhoito-opiston historiaa v. 1947-1986. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Simola Leila 2002v. Tuomola, Marjatta 1960. Artikkeliksi Helsingin sairaanhoitajakoulun Ylioppilaskunta sai lipun. Kootussa kansiossa Helsingin sairaanhoito-opiston historiaa v. 1947-1986. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Tapahtui Tukholmankadulla vv. 1964-1979. Artikkeliksi Sairaanhoitajaoppilailta kummilapsi vuodelta 1965. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Välähdyksiä kurssi 53:sta 2005. Helsingin sairaanhoito-opiston kurssi 53:n historiikki. Tapahtui Tukholmankadulla vv. 1964-1979. Helsingin sairaanhoitajaopiston sairaanhoitajakoulun ylioppilaskunnan toimintakertomus vuodelta 1966. sivut 4-7. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Ylioppilaskunnan Miniglyx-lehti numero 3, 1971. Kootussa kansiossa Tapahtui Tukholmankadulla vv. 1964-1979. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

Ylioppilaskunta toimii vireästi vuodelta 196?, artikkeli. Kootussa kansiossa Tapahtui Tukholmankadulla vv. 1964-1979. Säilytetään Hoitotyön koulutuksen museossa. Tukholmankatu 10, Helsinki.

